

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 18ης Ιουλίου 2013*

«Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) — Περιοριστικά μέτρα κατά προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν — Κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 — Δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων προσώπου περιληφθέντος σε κατάλογο που κατάρτισε όργανο των Ηνωμένων Εθνών — Εγγραφή του ονόματος του προσώπου αυτού στον κατάλογο του παραρτήματος Ι του κανονισμού (ΕΚ) 881/2002 — Προσφυγή ακυρώσεως — Θεμελιώδη δικαιώματα — Δικαιώματα άμυνας — Αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Αρχή της αναλογικότητας — Δικαίωμα σεβασμού της ιδιοκτησίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P,

με αντικείμενο τρεις αιτήσεις αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκαν στις 10 Δεκεμβρίου 2010,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον P. Hetsch και τη S. Boelaert, καθώς και από τους E. Paasivirta και M. Κωνσταντινίδη, στη συνέχεια από τον L. Gussetti και τη S. Boelaert, καθώς και από τους E. Paasivirta και M. Κωνσταντινίδη, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενο αρχικώς από την E. Jenkinson, στη συνέχεια από τη S. Behzadi-Spencer, επικουρούμενες από τους J. Wallace, QC, D. Beard, QC και M. Wood, barrister,

αναιρεσείοντες,

υποστηριζόμενοι από:

τη **Δημοκρατία της Βουλγαρίας**, εκπροσωπούμενη από τους B. Zaimov και T. Ivanov, καθώς και από την E. Petranova,

την **Ιταλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον M. Fiorilli, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

το **Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου**, εκπροσωπούμενο από τον C. Schiltz,

την **Ουγγαρία**, εκπροσωπούμενη από τον M. Fehér, καθώς και από τις K. Szíjjártó και K. Molnár,

το **Βασίλειο των Κάτω Χωρών**, εκπροσωπούμενο από τις C. Wissels και M. Bulterman,

τη **Σλοβακική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από την B. Ricziová,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

τη **Δημοκρατία της Φινλανδίας**, εκπροσωπούμενη από την H. Leppo,

παρεμβαίνοντες στην κατ' αναίρεση διαδικασία (C-584/10 P και C-595/10 P),

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τον M. Bishop, την E. Finnegan και τον R. Szostak,

αναιρεσείον,

υποστηριζόμενο από:

τη **Δημοκρατία της Βουλγαρίας**, εκπροσωπούμενη από τους B. Zaimov και T. Ivanov, καθώς και από την E. Petranova,

την **Τσεχική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από την K. Najmanová, καθώς και από τους E. Ruffer, M. Smolek και D. Hadroušek,

το **Βασίλειο της Δανίας**, εκπροσωπούμενο από τον L. Volck Madsen,

την **Ιρλανδία**, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον D. O'Hagan, στη συνέχεια από την E. Creedon, επικουρούμενους από τον N. Travers, BL, και την P. Benson, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από τον M. Muñoz Pérez και την N. Díaz Abad, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

την **Ιταλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον M. Fiorilli, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

το **Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου**, εκπροσωπούμενο από τον C. Schiltz,

την **Ουγγαρία**, εκπροσωπούμενη από τον M. Fehér, καθώς και από τις K. Szíjjártó και K. Molnár,

το **Βασίλειο των Κάτω Χωρών**, εκπροσωπούμενο από τις C. Wissels και M. Bulterman,

τη **Δημοκρατία της Αυστρίας**, εκπροσωπούμενη από την C. Pesendorfer, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

τη **Σλοβακική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από την B. Ricziová,

τη **Δημοκρατία της Φινλανδίας**, εκπροσωπούμενη από την H. Leppo,

παρεμβαίνοντες στην κατ' αναίρεση διαδικασία (C-593/10 P),

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

ο **Yassin Abdullah Kadi**, εκπροσωπούμενος από τους D. Vaughan, QC, V. Lowe, QC, J. Crawford, SC, την M. Lester και τους P. Eeckhout, barristers, G. Martin, solicitor, καθώς και από τον C. Murphy,

προσφεύγων πρωτοδίκως

η **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από την E. Belliard, καθώς και από τους G. de Bergues, D. Colas, A. Adam και E. Ranaivoson,

παρεμβαίνουσα πρωτοδικώς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, K. Lenaerts (εισηγητή), αντιπρόεδρο, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz και M. Berger, προέδρους τμήματος, U. Lohmus, E. Levits, A. Arabadjiev, C. Toader, J.-J. Kasel, M. Safjan και D. Šváby, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: A. Impellizzeri, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Οκτωβρίου 2012,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 19ης Μαρτίου 2013,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με τις αιτήσεις τους αναιρέσεως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, T-85/09, Kadi κατά Επιτροπής (Συλλογή 2010, σ. II-5177, στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1190/2008 της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 2008, που τροποποιεί για 101η φορά τον κανονισμό (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν (ΕΕ L 322, σ. 25, στο εξής: επίδικος κανονισμός), καθόσον η πράξη αυτή αφορά τον Y. A. Kadi.

Το νομικό πλαίσιο

Ο Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών

- 2 Κατά το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, που υπογράφηκε στο Σαν Φρανσίσκο (Ηνωμένες Πολιτείες) στις 26 Ιουνίου 1945, σκοπός των Ηνωμένων Εθνών είναι, μεταξύ άλλων, «να διατηρούν τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια» και «να επιτυγχάνουν διεθνή συνεργασία με την επίλυση διεθνών προβλημάτων οικονομικής, κοινωνικής, πολιτιστικής και ανθρωπιστικής φύσεως, και με την ανάπτυξη και ενθάρρυνση του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών για όλους, χωρίς διάκριση φυλής, φύλου, γλώσσας ή θρησκείας».
- 3 Κατά το άρθρο 24, παράγραφος 1, του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών (στο εξής: Συμβούλιο Ασφαλείας) ανατίθεται η κύρια ευθύνη για τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας. Η παράγραφος 2 του εν λόγω άρθρου 24 ορίζει ότι, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που του επιβάλλει η ευθύνη αυτή, το Συμβούλιο Ασφαλείας πρέπει να ενεργεί σύμφωνα με τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών.

- 4 Κατά το άρθρο 25 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, τα μέλη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) συμφωνούν να αποδέχονται και να εκτελούν τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας σύμφωνα με αυτόν τον Χάρτη.
- 5 Το κεφάλαιο VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, με τίτλο «Ενέργειες σε περίπτωση απειλής για την ειρήνη, διαταράξεως της ειρήνης και επιθετικών πράξεων», καθορίζει τις δράσεις που πρέπει να αναληφθούν στις περιπτώσεις αυτές. Το άρθρο 39 του Χάρτη αυτού, που εισάγει το κεφάλαιο αυτό, ορίζει ότι το Συμβούλιο Ασφαλείας διαπιστώνει την ύπαρξη απειλής για την ειρήνη, διαταράξεως της ειρήνης ή επιθετικής πράξεως και κάνει συστάσεις ή αποφασίζει ποια μέτρα θα ληφθούν σύμφωνα με τα άρθρα 41 και 42 για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας. Κατά το άρθρο 41 του ίδιου αυτού Χάρτη, το Συμβούλιο Ασφαλείας μπορεί να αποφασίζει ποια μέτρα μη συνεπαγόμενα τη χρησιμοποίηση ένοπλης δύναμης θα ληφθούν για να εξασφαλιστεί η εκτέλεση των αποφάσεών του, μπορεί δε να καλεί τα μέλη των Ηνωμένων Εθνών να εφαρμόσουν τα μέτρα αυτά.
- 6 Δυνάμει του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας για τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας εκτελούνται απευθείας από τα μέλη των Ηνωμένων Εθνών και μέσω των ενεργειών τους στο πλαίσιο των αρμόδιων διεθνών οργανώσεων των οποίων είναι μέλη.
- 7 Το άρθρο 103 του ίδιου αυτού Χάρτη ορίζει ότι, σε περίπτωση συγκρούσεως μεταξύ των υποχρεώσεων που υπέχουν τα μέλη των Ηνωμένων Εθνών από τον Χάρτη και των υποχρεώσεών τους δυνάμει οποιασδήποτε άλλης διεθνούς συμφωνίας, θα υπερισχύουν οι πρώτες.

Οι δράσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας κατά της διεθνούς τρομοκρατίας και η εκτέλεση των δράσεων αυτών από την Ευρωπαϊκή Ένωση

- 8 Από τα τέλη της δεκαετίας του '90, ακόμη δε περισσότερο μετά τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 στις Ηνωμένες Πολιτείες, το Συμβούλιο Ασφαλείας εξέδωσε μια σειρά ψηφισμάτων στηριζόμενων στο κεφάλαιο VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών με σκοπό την καταπολέμηση των τρομοκρατικών απειλών κατά της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας. Στρεφόμενα αρχικώς μόνον κατά των Ταλιμπάν του Αφγανιστάν, τα ψηφίσματα αυτά επεκτάθηκαν στη συνέχεια στον Οσάμα Μπιν Λάντεν, στην Αλ Κάιντα, καθώς και στα πρόσωπα και στις οντότητες που συνδέονται με αυτούς. Τα ψηφίσματα αυτά προβλέπουν, μεταξύ άλλων, τη δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων των οργανώσεων, των οντοτήτων και των προσώπων που έχουν εγγραφεί από την επιτροπή που συνέστησε το Συμβούλιο Ασφαλείας σύμφωνα με το ψήφισμά του 1267 (1999) της 15ης Οκτωβρίου 1999 (στο εξής: επιτροπή κυρώσεων) σε ένα συγκεντρωτικό κατάλογο (στο εξής: συγκεντρωτικός κατάλογος της επιτροπής κυρώσεων).
- 9 Για τους σκοπούς της επεξεργασίας των αιτήσεων διαγραφής που υποβάλλουν οι οργανώσεις, οι οντότητες ή τα πρόσωπα των οποίων το όνομα έχει εγγραφεί στον κατάλογο αυτό, το ψήφισμα 1730 (2006) του Συμβουλίου Ασφαλείας της 19ης Δεκεμβρίου 2006 προέβλεπε τη δημιουργία ενός «εστιακού σημείου» στο Συμβούλιο Ασφαλείας, επιφορτισμένου με την παραλαβή των αιτήσεων αυτών. Το εστιακό αυτό σημείο τέθηκε σε εφαρμογή τον Μάρτιο του 2007.
- 10 Κατά την παράγραφο 5 του ψηφίσματος 1735 (2006) του Συμβουλίου Ασφαλείας, της 22ας Δεκεμβρίου 2006, τα κράτη οφείλουν, όταν προτείνουν στην επιτροπή κυρώσεων την εγγραφή στον συγκεντρωτικό κατάλογό της ενός ονόματος οργανώσεως, οντότητας ή προσώπου, «να υποβάλλουν αιτιολογική έκθεση, περιλαμβάνουσα, στο αντίστοιχο υπόμνημα, όσο το δυνατόν λεπτομερέστερη έκθεση των λόγων που δικαιολογούν την αίτηση εγγραφής, συμπεριλαμβανομένων: i) όλων των στοιχείων που αποδεικνύουν ακριβώς ότι το άτομο ή η οντότητα πληρούν τα συναφή κριτήρια· ii) της φύσεως των πληροφοριακών στοιχείων, και iii) όλων των πληροφοριακών στοιχείων ή δικαιολογητικών εγγράφων που είναι δυνατόν να προσκομιστούν». Κατά την παράγραφο 6 του ίδιου

ψηφίσματος, τα κράτη, «όταν υποβάλλουν αίτηση εγγραφής, καλούνται να προσδιορίσουν τα στοιχεία της εκθέσεως που θα μπορούσαν να δημοσιοποιηθούν στο πλαίσιο κοινοποίησης προς το άτομο ή την οντότητα των οποίων το όνομα προστίθεται στον [συγκεντρωτικό κατάλογο της επιτροπής κυρώσεων], καθώς και εκείνα που θα μπορούσαν να κοινοποιηθούν στα κράτη [...] που θα το ζητήσουν».

- 11 Το ψήφισμα 1822 (2008) του Συμβουλίου Ασφαλείας, της 30ής Ιουνίου 2008, προβλέπει, στην παράγραφο 12, ότι τα κράτη υποχρεούνται, μεταξύ άλλων, «για κάθε αίτηση εγγραφής, να προσδιορίζουν τα στοιχεία του αντίστοιχου υπομνήματος τα οποία θα μπορούσαν να δημοσιοποιηθούν, ιδίως ώστε η επιτροπή [κυρώσεων] να μπορεί να καταρτίσει την περίληψη που διαλαμβάνεται στην παράγραφο 13 κατωτέρω ή να ειδοποιήσει ή να ενημερώσει το πρόσωπο ή την οντότητα των οποίων το όνομα εγγράφεται στον [συγκεντρωτικό κατάλογο της εν λόγω επιτροπής], και τα στοιχεία τα οποία θα μπορούσαν να κοινοποιηθούν στα ενδιαφερόμενα [...] κράτη κατόπιν αιτήσεως». Η παράγραφος 13 του ψηφίσματος αυτού προβλέπει, αφενός, ότι η επιτροπή κυρώσεων, όταν προσθέτει ένα όνομα στον συγκεντρωτικό κατάλόγο της, δημοσιεύει στον ιστότοπό της μια «περίληψη των λόγων της εγγραφής» και, αφετέρου, ότι η εν λόγω επιτροπή προσπαθεί να δημοσιεύσει, στον ίδιο ιστότοπο, «περιλήψεις των λόγων που υπαγόρευαν τις εγγραφές» ονομάτων στον εν λόγω κατάλογο, πριν από την ψήφιση του εν λόγω ψηφίσματος.
- 12 Όσον αφορά τις αιτήσεις διαγραφής, το ψήφισμα 1904 (2009) του Συμβουλίου Ασφαλείας, της 17ης Δεκεμβρίου 2009, προέβλεπε τη σύσταση ενός «γραφείου του διαμεσολαβητή», το οποίο, κατά την παράγραφο 20 του ψηφίσματος αυτού, θα επικουρεί την επιτροπή κυρώσεων όταν αυτή εξετάζει τις αιτήσεις αυτές. Κατά την ίδια αυτή παράγραφο, το πρόσωπο που θα οριστεί για την άσκηση των καθηκόντων του διαμεσολαβητή θα πρέπει να πληροί τα κριτήρια του υψηλού ηθικού κύρους, της αμεροληψίας, της ακεραιότητας, καθώς και των υψηλών προσόντων και της εμπειρίας στους συναφείς τομείς, ήτοι στο τομείς του δικαίου, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της καταπολέμησης της τρομοκρατίας και των κυρώσεων. Τα καθήκοντα του διαμεσολαβητή, που περιγράφονται στο παράρτημα II του εν λόγω ψηφίσματος, περιλαμβάνουν ένα στάδιο συλλογής πληροφοριών από τα οικεία κράτη και ένα στάδιο διαβουλεύσεως, κατά το οποίο αυτός μπορεί να ξεκινήσει διάλογο με την οργάνωση, την οντότητα ή το πρόσωπο που ζητούν τη διαγραφή του ονόματός τους από τον συγκεντρωτικό κατάλογο της επιτροπής κυρώσεων. Κατά το πέρας των δύο αυτών σταδίων, ο διαμεσολαβητής πρέπει να καταρτίζει και να κοινοποιεί «συνολική έκθεση» στην επιτροπή κυρώσεων, η οποία πρέπει εν συνεχεία να εξετάζει την αίτηση διαγραφής, με τη συνδρομή του διαμεσολαβητή, και να αποφασίζει, κατά το πέρας της εξετάσεως αυτής, αν δέχεται την εν λόγω αίτηση.
- 13 Δεδομένου ότι τα κράτη μέλη θεώρησαν, με διάφορες κοινές θέσεις υιοθετηθείσες στο πλαίσιο της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, ότι ήταν αναγκαία μια δράση της Ένωσης για την εφαρμογή των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας στον τομέα της καταπολέμησης της διεθνούς τρομοκρατίας, το Συμβούλιο εξέδωσε σειρά κανονισμών που προβλέπουν, μεταξύ άλλων, τη δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων των οργανώσεων, των οντοτήτων και των προσώπων που προσδιόρισε η επιτροπή κυρώσεων.
- 14 Παράλληλα με το ανωτέρω περιγραφέν καθεστώς, το οποίο αφορά μόνον τις οργανώσεις, τις οντότητες και τα πρόσωπα που έχουν χαρακτηριστεί από την επιτροπή κυρώσεων ως συνδεδεμένα με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, υφίσταται ένα ευρύτερο καθεστώς, το οποίο προβλέπεται από το ψήφισμα 1373 (2001) του Συμβουλίου Ασφαλείας, της 28ης Σεπτεμβρίου 2001, που εκδόθηκε και αυτό ως απάντηση στις τρομοκρατικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001. Το ψήφισμα αυτό, που προβλέπει επίσης μέτρα δεσμεύσεως περιουσιακών στοιχείων, διακρίνεται από τα προαναφερθέντα ψηφίσματα καθόσον ο προσδιορισμός των οργανώσεων, των οντοτήτων ή των προσώπων στα οποία αυτό μπορεί να εφαρμοστεί αφήνεται στην πλήρη διακριτική ευχέρεια των κρατών.

- 15 Στο επίπεδο της Ένωσης, το εν λόγω ψήφισμα τέθηκε σε εφαρμογή με την κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 93), και με τον κανονισμό (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 70, και διορθωτικό ΕΕ 2010, L 52, σ. 58). Οι πράξεις αυτές περιλαμβάνουν έναν κατάλογο, τακτικά αναθεωρούμενο, των οργανώσεων, των οντοτήτων και των προσώπων για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι εμπλέκονται σε τρομοκρατικές ενέργειες.

Το ιστορικό των διαφορών

Η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Kadi

- 16 Στις 17 Οκτωβρίου 2001 το όνομα του Υ. Α. Kadi, ο οποίος προσδιορίστηκε ως πρόσωπο συνδεδεμένο με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν και το δίκτυο Αλ Κάιντα, εγγράφηκε στον συγκεντρωτικό κατάλογο της επιτροπής κυρώσεων.
- 17 Το όνομα αυτό προστέθηκε κατόπιν στον κατάλογο του παραρτήματος Ι του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 2001, για την απαγόρευση της εξαγωγής ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών στο Αφγανιστάν, την ενίσχυση της απαγόρευσης πτήσεων και την παράταση της δέσμευσης κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων όσον αφορά τους Ταλιμπάν του Αφγανιστάν, και την κατάργηση του κανονισμού 337/2000 (ΕΕ L 67, σ. 1), με τον κανονισμό (ΕΚ) 2062/2001 της Επιτροπής, της 19ης Οκτωβρίου 2001, για την τροποποίηση, για τρίτη φορά, του κανονισμού 467/2001 (ΕΕ L 277, σ. 25). Εγγράφηκε στη συνέχεια στον κατάλογο του παραρτήματος Ι του κανονισμού (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2002, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 (ΕΕ L 139, σ. 9).
- 18 Στις 18 Δεκεμβρίου 2001 ο Υ. Α. Kadi άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή με αίτημα την ακύρωση, αρχικώς, των κανονισμών 467/2001 και 2062/2001, στη συνέχεια του κανονισμού 881/2002, καθόσον οι κανονισμοί αυτοί τον αφορούσαν. Οι λόγοι ακυρώσεως που προέβαλε αντλούνταν, αντιστοίχως, από προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως και του δικαιώματος σεβασμού της ιδιοκτησίας, από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθώς και από προσβολή του δικαιώματος σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο.
- 19 Με την απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2005, T-315/01, Kadi κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Συλλογή 2005, σ. II-3649), το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή αυτή. Κατ' ουσίαν, έκρινε ότι από τις αρχές που διέπουν τη διαμόρφωση των σχέσεων μεταξύ της διεθνούς έννομης τάξης που εγκαθιδρύουν τα Ηνωμένα Έθνη και της έννομης τάξης της Ένωσης προκύπτει ότι ο κανονισμός 881/2002, δεδομένου ότι αποσκοπούσε στην εφαρμογή ψηφίσματος του Συμβουλίου Ασφαλείας που δεν άφηνε συναφώς κανένα περιθώριο, δεν μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο δικαστικού ελέγχου όσον αφορά την εσωτερική του νομιμότητα και απολάμβανε συνεπώς δικαστικής ασυλίας, εκτός όσον αφορά τη συμβατότητά του με τους κανόνες του *jus cogens*, υπό την έννοια της διεθνούς δημοσίας τάξεως στην οποία υπόκεινται όλα τα υποκείμενα του διεθνούς δικαίου, περιλαμβανομένων των οργάνων του ΟΗΕ, χωρίς δυνατότητα παρεκκλίσεως από τους κανόνες της.
- 20 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο, με γνώμονα τα κατά το *jus cogens* πρότυπα καθολικής προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου, απέκλεισε, εν προκειμένω, την ύπαρξη προσβολής των δικαιωμάτων που προέβαλε ο Υ. Α. Kadi. Όσον αφορά, ειδικότερα, το δικαίωμα σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο, υπογράμμισε ότι δεν ήταν αρμόδιο να ελέγξει εμμέσως τη συμφωνία των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας προς τα θεμελιώδη δικαιώματα που

προστατεύει η έννομη τάξη της Ένωσης ούτε να εξακριβώσει την απουσία πλάνης κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων τα οποία έλαβε υπόψη ο διεθνής αυτός οργανισμός προς στήριξη των ληφθέντων μέτρων ούτε ακόμη να ελέγξει εμμέσως τη σκοπιμότητα και την αναλογικότητα των μέτρων αυτών. Το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε ότι μια τέτοια ελλιπής δικαστική προστασία του Υ. Α. Kadi δεν αντιβαίνει, αυτή καθεαυτήν, προς το *jus cogens*.

- 21 Με την απόφασή του της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, C-402/05 P και C-415/05 P, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Συλλογή 2008, σ. I-6351, στο εξής: απόφαση Kadi), το Δικαστήριο ακύρωσε την προπαρατεθείσα απόφαση Kadi κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, καθώς και τον κανονισμό 881/2002 στον βαθμό που ο τελευταίος αυτός αφορούσε τον Υ. Α. Kadi.
- 22 Κατ' ουσίαν, το Δικαστήριο έκρινε ότι οι υποχρεώσεις που απορρέουν από διεθνή συμφωνία δεν μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα την προσβολή των συνταγματικών αρχών της Συνθήκης ΕΚ, μεταξύ άλλων της αρχής ότι όλες οι πράξεις της Ένωσης πρέπει να σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα, δεδομένου ότι ο σεβασμός αυτός αποτελεί προϋπόθεση της νομιμότητας των πράξεων αυτών την οποία το Δικαστήριο οφείλει να ελέγχει στο πλαίσιο του πλήρους συστήματος μέσων παροχής ενδίκου προστασίας που καθιερώνει η Συνθήκη. Το Δικαστήριο θεώρησε ότι, παρά τον σεβασμό που οφείλεται, κατά τη θέση σε εφαρμογή των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας, στις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο του ΟΗΕ, οι αρχές που διέπουν τη διεθνή έννομη τάξη που προήλθε από τα Ηνωμένα Έθνη δεν συνεπάγονται ωστόσο τη δικαστική ασυλία πράξεως της Ένωσης, όπως ο κανονισμός 881/2002. Προσέθεσε ότι δεν μπορεί να βρεθεί κανένα έρεισμα της ασυλίας αυτής στη Συνθήκη.
- 23 Υπό τις συνθήκες αυτές, στις σκέψεις 326 και 327 της αποφάσεως Kadi, το Δικαστήριο έκρινε ότι τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης οφείλουν να διασφαλίζουν τον, κατ' αρχήν πλήρη, έλεγχο της νομιμότητας όλων των πράξεων της Ένωσης υπό το πρίσμα των θεμελιωδών δικαιωμάτων, περιλαμβανομένων των πράξεων οι οποίες αποσκοπούν στην εφαρμογή ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας, και ότι η ανάλυση του Γενικού Δικαστηρίου έπασχε, κατά συνέπεια, πλάνη περί το δίκαιο.
- 24 Το Δικαστήριο, αποφαινόμενο επί της προσφυγής που ο Υ. Α. Kadi άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, έκρινε, στις σκέψεις 336 έως 341 της αποφάσεως Kadi, ότι η αποτελεσματικότητα του δικαιοδοτικού ελέγχου προϋποθέτει ότι η αρμόδια αρχή της Ένωσης γνωστοποιεί στο οικείο πρόσωπο τους λόγους της επίμαχης αποφάσεως περί εγγραφής και παρέχει στο πρόσωπο αυτό τη δυνατότητα να ακουσθεί συναφώς. Διευκρίνισε ότι, όσον αφορά την απόφαση περί της αρχικής εγγραφής, οι λόγοι που αφορούσαν την αποτελεσματικότητα των επίμαχων περιοριστικών μέτρων και τον σκοπό του οικείου κανονισμού δικαιολογούσαν την πραγματοποίηση της γνωστοποίησεως αυτής και της ακρόασεως αυτής όχι πριν την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως, αλλά κατά το χρονικό σημείο της εκδόσεως αυτής ή το συντομότερο δυνατόν μετά από αυτή.
- 25 Στις σκέψεις 345 έως 349 της αποφάσεως Kadi, το Δικαστήριο προσέθεσε ότι, εφόσον το Συμβούλιο δεν είχε γνωστοποιήσει στον Υ. Α. Kadi τα εις βάρος του στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκαν τα περιοριστικά μέτρα που του είχαν επιβληθεί ούτε του είχε παράσχει το δικαίωμα να λάβει γνώση των στοιχείων αυτών εντός εύλογου χρόνου μετά την επιβολή των μέτρων αυτών, ο ενδιαφερόμενος δεν είχε τη δυνατότητα να διατυπώσει λυσιτελώς την άποψή του συναφώς, οπότε είχαν προσβληθεί τα δικαιώματα άμυνας και το δικαίωμα σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο. Διαπίστωσε επίσης, στη σκέψη 350 της εν λόγω αποφάσεως, ότι δεν είχε αποκατασταθεί η προσβολή αυτή ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, δεδομένου ότι το Συμβούλιο δεν είχε προβάλει ενώπιον του τελευταίου αυτού κανένα στοιχείο της φύσεως αυτής. Στις σκέψεις 369 έως 371 της ίδιας αποφάσεως, το Δικαστήριο κατέληξε, για τους ίδιους λόγους, ότι συνέτρεχε προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος του Υ. Α. Kadi στον σεβασμό της ιδιοκτησίας.

- 26 Τα αποτελέσματα του ακυρωθέντος κανονισμού, καθόσον αυτός αφορούσε τον Υ. Α. Kadi, διατηρήθηκαν για περίοδο τριών το πολύ μηνών, προκειμένου να παρασχεθεί στο Συμβούλιο η δυνατότητα να άρει τις διαπιστωθείσες παραβάσεις.

Η συνέχεια που έδωσαν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στην απόφαση Kadi και ο επίδικος κανονισμός

- 27 Στις 21 Οκτωβρίου 2008 ο πρόεδρος της επιτροπής κυρώσεων κοινοποίησε στον μόνιμο εκπρόσωπο της Γαλλίας στον ΟΗΕ την αιτιολογική έκθεση περί της εγγραφής του Υ. Α. Kadi στον συγκεντρωτικό κατάλογο, επιτρέποντας την κοινοποίησή της στον Υ. Α. Kadi.
- 28 Η αιτιολογική αυτή έκθεση έχει ως εξής:

«Ο Yasin Abdullah Ezzedine Qadi [...] πληροί τις προϋποθέσεις εγγραφής από την [επιτροπή κυρώσεων] λόγω των πράξεών του που συνίστανται α) σε συμμετοχή στη χρηματοδότηση, στον σχεδιασμό, στη διευκόλυνση, στην προπαρασκευή ή στην εκτέλεση πράξεων ή δραστηριοτήτων συνδεδεμένων με το δίκτυο Αλ Κάιντα, τον Οσάμα Μπιν Λάντεν ή τους Ταλιμπάν, ή κάθε πυρήνα, υποομάδα ή παραφυάδα αυτών ή άλλη διαφωνούσα ομάδας, εξ ονόματός τους, για λογαριασμό τους ή προς στήριξή τους· β) στην προμήθεια, στην πώληση ή στη μεταφορά όπλων και σχετικού υλικού· γ) στη στρατολόγηση εξ ονόματός τους· δ) στη με οποιονδήποτε άλλο τρόπο στήριξη των πράξεων ή των δραστηριοτήτων τους [βλ. ψήφισμα 1822 (2008) του Συμβουλίου Ασφαλείας, παράγραφος 2].

Ο Qadi αναγνώρισε ότι ήταν ιδρυτικό μέλος του Ιδρύματος Muwafaq του οποίου διηύθυνε τις δραστηριότητες. Το Ίδρυμα Muwafaq λειτουργούσε ανέκαθεν υπό την αιγίδα του αφγανικού Γραφείου [Makhtab al-Khidamat] (QE.M.12.01), οργάνωσης συσταθείσας από τον Abdullah Azzam και τον Οσάμα Μπιν Λάντεν [Usama Muhammed Awad Bin Laden] (QI.B.8.01) και προδρόμου της Αλ Κάιντα (QE.A.4.01). Μετά τη διάλυση του αφγανικού Γραφείου, στις αρχές του Ιουνίου του 2001, και την απορρόφησή του από την Αλ Κάιντα, διάφορες μη κυβερνητικές οργανώσεις που ήταν άλλοτε συνδεδεμένες με αυτό, μεταξύ άλλων το Ίδρυμα Muwafaq, συνδέθηκαν και με την Αλ Κάιντα.

Το 1992 ο Qadi ανέθεσε στον Shafiq Ben Mohamed Ben Mohamed Al-Ayadi (QI.A.25.01) τη διεύθυνση των ευρωπαϊκών γραφείων του Ιδρύματος Muwafaq. Στα μέσα της δεκαετίας του '90, ο Al-Ayadi διηύθυνε επίσης το γραφείο του Ιδρύματος Muwafaq στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη. Ο Qadi προσέλαβε τον Al-Ayadi βάσει συστάσεως του γνωστού χρηματοδότη της Αλ Κάιντα Wa'el Hamza Abd al-Fatah Julaidan (QI.J.79.02), ο οποίος πολέμησε στο πλευρό του Οσάμα Μπιν Λάντεν στο Αφγανιστάν κατά τη δεκαετία του '80. Κατά τον χρόνο του διορισμού του από τον Al-Qadi στη θέση του διευθυντή του Ιδρύματος Muwafaq για την Ευρώπη, ο Al-Ayadi ενεργούσε βάσει συμφωνιών με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν. Ο Al-Ayadi ήταν ένας από τους κύριους ηγέτες του Ισλαμικού Τυνησιακού Μετώπου και μετέβη στο Αφγανιστάν στις αρχές της δεκαετίας του '90 για παραστρατιωτική εκπαίδευση, κατόπιν στο Σουδάν, μαζί με άλλους, για να συναντήσει τον Μπιν Λάντεν, με τον οποίο συνήψαν επίσημη συμφωνία σχετικά με την υποδοχή και την εκπαίδευση Τυνησίων. Συνάντησαν τον Οσάμα Μπιν Λάντεν για δεύτερη φορά και συνήψαν συμφωνία βάσει της οποίας οι συνεργάτες του Μπιν Λάντεν στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη θα δέχονταν Τυνησίους μαχητές προερχόμενους από την Ιταλία.

Το 1995 ο διευθύνων την Al-Gama'at al Islamiyya, Talad Fuad Kassem, δήλωσε ότι το Ίδρυμα Muwafaq είχε παράσχει λειτουργική και οικονομική υποστήριξη σε τάγμα μαχητών στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη. Στα μέσα της δεκαετίας του '90, το Ίδρυμα Muwafaq συνέβαλε στην οικονομική στήριξη τρομοκρατικών δραστηριοτήτων των μαχητών αυτών, καθώς και στη διακίνηση όπλων από την Αλβανία προς τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη. Μέρος της χρηματοδότησεως των δραστηριοτήτων αυτών προήλθε από τον Οσάμα Μπιν Λάντεν.

Ο Qadi ήταν επίσης ένας από τους κύριους μετόχους της Depozitna Banka, με έδρα το Σεράγεβο, η οποία σήμερα δεν λειτουργεί πλέον, όπου ο Al-Ayadi επίσης ασκούσε καθήκοντα και εκπροσωπούσε τα συμφέροντα του Qadi. Συναντήσεις για την προπαρασκευή επιθέσεως κατά αμερικανικής εγκαταστάσεως στη Σαουδική Αραβία ενδέχεται να έλαβαν χώρα στην τράπεζα αυτή.

Εξάλλου, στην Αλβανία ο Qadi ήταν ιδιοκτήτης διαφόρων εταιριών οι οποίες έστελναν κεφάλαια σε εξτρεμιστές ή διόριζαν εξτρεμιστές σε θέσεις που τους επέτρεπαν να ελέγχουν τα κεφάλαια των εν λόγω εταιριών. Έως και πέντε από τις εταιρίες που ανήκαν στον Qadi στην Αλβανία έλαβαν κεφάλαια κινήσεως εκ μέρους του Μπιν Λάντεν.»

- 29 Η εν λόγω αιτιολογική έκθεση δημοσιεύθηκε επίσης στον ιστότοπο της επιτροπής κυρώσεων.
- 30 Στις 22 Οκτωβρίου 2008 ο μόνιμος εκπρόσωπος της Γαλλίας στην Ένωση διαβίβασε την ίδια αυτή αιτιολογική έκθεση στην Επιτροπή, η οποία την απέστειλε, αυθημερόν, στον Υ. Α. Kadi, πληροφορώντας τον ότι, για τους λόγους που αναφέρονταν στην αιτιολογική αυτή έκθεση, προετίθετο να διατηρήσει την εγγραφή του ονόματός του στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού 881/2002. Η Επιτροπή έδωσε τη δυνατότητα στον Υ. Α. Kadi, μέχρι τις 10 Νοεμβρίου 2008, να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του επί των λόγων αυτών και να της παράσχει κάθε πληροφορία που θα έκρινε κρίσιμη, πριν από την έκδοση της τελικής της αποφάσεως.
- 31 Στις 10 Νοεμβρίου 2008 ο Υ. Α. Kadi διαβίβασε τις παρατηρήσεις του στην Επιτροπή. Ισχυριζόμενος, βάσει εγγράφων στοιχείων που πιστοποιούσαν την εκ μέρους των ελβετικών, τουρκικών και αλβανικών αρχών εγκατάλειψη των ποινικών ερευνών που είχαν κινηθεί εναντίον του για προβαλλόμενα πραγματικά περιστατικά που αφορούσαν υποστήριξη σε τρομοκρατικές οργανώσεις ή οικονομική εγκληματικότητα, ότι κάθε φορά που του είχε δοθεί η ευκαιρία να εκφράσει την άποψή του επί των αποδεικτικών στοιχείων που είχαν ληφθεί υπόψη εναντίον του είχε μπορέσει να αποδείξει το αβάσιμο των όσων του καταλογίζονταν, ζήτησε την προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων στα οποία στηρίζονται οι ισχυρισμοί και οι θέσεις που περιέχονται στην αιτιολογική έκθεση για την εγγραφή του στον συγκεντρωτικό κατάλογο της επιτροπής κυρώσεων, καθώς και των κρίσιμων εγγράφων του φακέλου της Επιτροπής, και ζήτησε να του δοθεί η δυνατότητα να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του επί των αποδεικτικών αυτών στοιχείων αφού τα είχε παραλάβει. Καταγγέλλοντας τον αόριστο ή γενικό χαρακτήρα ορισμένου αριθμού ισχυρισμών που περιέχονται στην αιτιολογική αυτή έκθεση, αμφισβήτησε, βάσει αποδεικτικών στοιχείων, το βάσιμο ενός εκάστου των λόγων που προβλήθηκαν εις βάρος του.
- 32 Στις 28 Νοεμβρίου 2008 η Επιτροπή εξέδωσε τον επίδικο κανονισμό.
- 33 Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 3 έως 6, 8 και 9 του εν λόγω κανονισμού:
- «(3) Προς συμμόρφωση με την απόφαση [Kadi], η Επιτροπή κοινοποίησε στον κ. Kadi [...] [την έκθεση] των λόγων που επικαλείται η επιτροπή κυρώσεων και [του] έδωσε την ευκαιρία να υποβάλ[ει] παρατηρήσεις σχετικά με αυτούς τους λόγους ώστε να γνωστοποιήσ[ει] τις απόψεις [του].
- (4) Η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από τον κ. Kadi [...] και εξέτασε τις παρατηρήσεις αυτές.
- (5) Ο κατάλογος των προσώπων, των ομάδων και των οντοτήτων στα οποία πρέπει να εφαρμοστεί η δέσμευση κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων, τον οποίο κατήρτισε η επιτροπή κυρώσεων [...], περιλαμβάνει τον κ. Kadi [...].
- (6) Αφού εξέτασε με προσοχή τις παρατηρήσεις που διατυπώνει ο κ. Kadi σε επιστολή της 10ης Νοεμβρίου 2008, και λόγω του προληπτικού χαρακτήρα της δέσμευσης κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων, η Επιτροπή εκτιμά ότι η καταχώριση του κ. Kadi στον κατάλογο αυτόν δικαιολογείται λόγω της σύνδεσής του με το δίκτυο της Αλ Κάιντα.

[...]

- (8) Για τους λόγους αυτούς, ο κ. Kadi [...] θα πρέπει να προστεθ[εί] στο παράρτημα I.
- (9) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ισχύει από την 30ή Μαΐου 2002, λόγω του προληπτικού χαρακτήρα και των στόχων της δέσμευσης κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων βάσει του κανονισμού [...] 881/2002 και λόγω της ανάγκης να προστατευθούν τα έννομα συμφέροντα των οικονομικών φορέων οι οποίοι βασίζονται στη νομιμότητα του [...] κανονισμού [που ακυρώθηκε με την απόφαση Kadi].»
- 34 Σύμφωνα με το άρθρο 1 και το παράρτημα του επίδικου κανονισμού, το παράρτημα I του κανονισμού 881/2002 τροποποιείται υπό την έννοια, μεταξύ άλλων, ότι η ακόλουθη καταχώριση προστίθεται υπό τον τίτλο «Φυσικά πρόσωπα»:
- «Yasin Abdullah Ezzedine Qadi [επίσης γνωστός ως α) Kadi, Shaykh Yassin Abdullah· β) Kahdi, Yasin· γ) Yasin Al-Qadi]. Ημερομηνία γέννησης: 23.2.1955. Τόπος γέννησης: Κάιρο, Αίγυπτος. Ιθαγένεια: Σαουδαραβική. Αριθ. διαβατηρίου: α) B 751550, β) E 976177 (εκδόθηκε στις 6.3.2004, λήγει στις 11.1.2009). Άλλες πληροφορίες: Τζέντα, Σαουδική Αραβία.»
- 35 Κατά το άρθρο 2 του επίδικου κανονισμού, ο κανονισμός αυτός αρχίζει να ισχύει στις 3 Δεκεμβρίου 2008 και εφαρμόζεται από τις 30 Μαΐου 2002.
- 36 Με επιστολή της 8ης Δεκεμβρίου 2008, η Επιτροπή απάντησε στις παρατηρήσεις του Υ. Α. Kadi της 10ης Νοεμβρίου 2008.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 37 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Φεβρουαρίου 2009, ο Υ. Α. Kadi άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του επίδικου κανονισμού κατά το μέτρο που τον αφορά. Προς στήριξη των αιτημάτων του, προέβαλε πέντε λόγους. Ο δεύτερος λόγος αντλούνταν από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος επί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, ο δε πέμπτος λόγος από δυσανάλογο περιορισμό του δικαιώματος της ιδιοκτησίας.
- 38 Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο, στηριζόμενο στις σκέψεις 326 και 327 της αποφάσεως Kadi, έκρινε, εκ προοιμίου, ότι όφειλε να διασφαλίσει «καταρχήν πλήρη έλεγχο» της νομιμότητας του επίδικου κανονισμού υπό το πρίσμα των θεμελιωδών δικαιωμάτων που εγγυάται η Ένωση. Προσέθεσε ότι, ενόσω οι διαδικασίες επανεξετάσεως που εφαρμόζει η επιτροπή κυρώσεων προδήλως δεν παρέχουν τις εγγυήσεις μιας αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, ο έλεγχος τον οποίο ασκεί ο δικαστής της Ένωσης επί των μέτρων δεσμεύσεως των κεφαλαίων που αυτή λαμβάνει δεν μπορεί να θεωρηθεί αποτελεσματικός παρά μόνον αν αφορά, εμμέσως, τις επί της ουσίας εκτιμήσεις στις οποίες προέβη η ίδια η επιτροπή κυρώσεων και τα στοιχεία επί των οποίων στηρίζονται οι εκτιμήσεις αυτές.
- 39 Η επιχειρηματολογία της Επιτροπής και του Συμβουλίου σχετικά με το ότι το Δικαστήριο δεν έλαβε θέση, με την απόφαση Kadi, επί του ζητήματος της εκτάσεως και της εντάσεως του δικαστικού αυτού ελέγχου θεωρήθηκε, στη σκέψη 131 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προδήλως εσφαλμένη.
- 40 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, έκρινε κατ' ουσίαν, στις σκέψεις 132 έως 135 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από την απόφαση Kadi, ειδικότερα δε από τις σκέψεις της 326, 327, 336 και 342 έως 344, προκύπτει προδήλως ότι το Δικαστήριο θέλησε ο, κατ' αρχήν πλήρης, δικαστικός έλεγχος να έχει ως αντικείμενο όχι μόνον το φαινομενικό βάσιμο της προσβαλλομένης πράξεως, αλλά και τα αποδεικτικά και πληροφοριακά στοιχεία επί των οποίων στηρίζονται οι εκτιμήσεις που διατυπώνονται στην πράξη αυτή.

- 41 Το Γενικό Δικαστήριο, αφετέρου, υπογράμμισε, στις σκέψεις 138 έως 146 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, επαναλαμβάνοντας το ουσιώδες τμήμα του σκεπτικού που ανέπτυξε το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο του καθεστώτος που αναφέρθηκε στις σκέψεις 14 και 15 της παρούσας αποφάσεως, με την απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2006, T-228/02, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2006, σ. II-4665), το Δικαστήριο ενέκρινε και υιοθέτησε το επίπεδο και την ένταση του δικαστικού ελέγχου που ορίστηκαν στην εν λόγω απόφαση, κατά την οποία ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να ελέγχει την πραγματοποιούμενη από το οικείο θεσμικό όργανο εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών των οποίων γίνεται επίκληση προς στήριξη των επίμαχων περιοριστικών μέτρων και να εξακριβώνει την ακρίβεια, την αξιοπιστία και τη συνοχή των πληροφοριακών και αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων στηρίζεται η εκτίμηση αυτή, χωρίς να μπορεί να του αντιταχθεί το απόρρητο ή η εμπιστευτικότητα των στοιχείων αυτών.
- 42 Αφού επίσης υπογράμμισε, στις σκέψεις 148 έως 151 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τον ευαίσθητο και μόνιμο χαρακτήρα της προσβολής των δικαιωμάτων του Υ. Α. Kadi με τα περιοριστικά μέτρα που τον πλήττουν ήδη εδώ και μια δεκαετία, το Γενικό Δικαστήριο διατύπωσε, στη σκέψη 151 της εν λόγω αποφάσεως, «την αρχή του πλήρους και αυστηρού δικαστικού ελέγχου των μέτρων δεσμεύσεως κεφαλαίων, όπως τα επίδικα εν προκειμένω».
- 43 Εξετάζοντας, εν συνεχεία, τον δεύτερο και τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 171 έως 180 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, διαπίστωσε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του Υ. Α. Kadi, αφού τόνισε κατ' ουσίαν ότι:
- τα εν λόγω δικαιώματα είχαν γίνει σεβαστά μόνον καθαρά τυπικώς και φαινομενικώς, δεδομένου ότι η Επιτροπή θεώρησε ότι δεσμευόταν αυστηρά από τις εκτιμήσεις της επιτροπής κυρώσεων και χωρίς ουδέποτε να σκεφθεί να τις αμφισβητήσει υπό το φως των παρατηρήσεων του Υ. Α. Kadi ούτε να κάνει κάποια σοβαρή προσπάθεια να αντικρούσει τα απαλλακτικά στοιχεία που αυτός επικαλέστηκε·
 - η Επιτροπή δεν επέτρεψε την πρόσβαση του Υ. Α. Kadi στα αποδεικτικά στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη εις βάρος του, παρά το σχετικό ρητό αίτημά του, χωρίς να σταθμίσει τα συμφέροντά του σε σχέση με την ανάγκη προστασίας της εμπιστευτικότητας των εν λόγω πληροφοριών, και
 - τα όποια πληροφοριακά στοιχεία και οι αόριστοι ισχυρισμοί που περιέχονται στην αιτιολογική έκθεση σχετικά με την εγγραφή του Υ. Α. Kadi στον συγκεντρωτικό κατάλογο της επιτροπής κυρώσεων, όπως ότι ο Υ. Α. Kadi υπήρξε μέτοχος βοσνιακής τράπεζας στην οποία «ενδέχεται να» έλαβαν χώρα συναντήσεις αφιερωμένες στην προπαρασκευή επιθέσεως κατά εγκαταστάσεως των Ηνωμένων Πολιτειών στη Σαουδική Αραβία, ήταν προδήλως ανεπαρκή για να παράσχουν στον ενδιαφερόμενο τη δυνατότητα να αντικρούσει αποτελεσματικά τις εναντίον του κατηγορίες.
- 44 Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, επίσης, στις σκέψεις 181 έως 184 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, με το σκεπτικό, αφενός, ότι ο Υ. Α. Kadi, δεδομένου ότι δεν του επιτράπηκε η παραμικρή λυσιτελής πρόσβαση στις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη εις βάρος του, δεν είχε μπορέσει να υπερασπίσει τα δικαιώματά του όσον αφορά τα εν λόγω στοιχεία υπό ικανοποιητικές συνθήκες ενώπιον του δικαστή της Ένωσης και, αφετέρου, ότι η προσβολή αυτή δεν είχε αρθεί στο πλαίσιο της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, καθόσον τα οικεία θεσμικά όργανα δεν του παρέσχον κάποιο τέτοιας φύσεως στοιχείο ή ένδειξη σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη κατά του Υ. Α. Kadi.
- 45 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, περαιτέρω, στις σκέψεις 192 έως 194 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, δεδομένου ότι ο επίδικος κανονισμός εκδόθηκε χωρίς να επιτραπεί στον Υ. Α. Kadi να εκθέσει την άποψή του στις αρμόδιες αρχές παρά τον σημαντικό περιορισμό του δικαιώματος ιδιοκτησίας που συνιστούν, λόγω της γενικής ισχύος τους και της διάρκειας ισχύος τους, τα μέτρα δεσμεύσεως των περιουσιακών του στοιχείων, η επιβολή των μέτρων αυτών συνιστά αδικαιολόγητο

περιορισμό του δικαιώματος αυτού, οπότε οι αιτιάσεις του Υ. Α. Kadi περί παραβίασεως της αρχής της αναλογικότητας, στο μέτρο που ο εν λόγω κανονισμός προσβάλλει το θεμελιώδες δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιοκτησίας, ήταν βάσιμες.

- 46 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τον επίδικο κανονισμό, στο μέτρο που αυτός αφορά τον Υ. Α. Kadi.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

- 47 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2011, αποφασίστηκε η ένωση των υποθέσεων C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P προς διευκόλυνση της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

- 48 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Μαΐου 2011, αφενός, επετράπη στην Τσεχική Δημοκρατία, στο Βασίλειο της Δανίας, στην Ιρλανδία, στο Βασίλειο της Ισπανίας και στη Δημοκρατία της Αυστρίας να παρέμβουν στην υπόθεση C-593/10 P προς υποστήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου, και, αφετέρου, επετράπη στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, στην Ιταλική Δημοκρατία, στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, στην Ουγγαρία, στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών, στη Σλοβακική Δημοκρατία και στη Δημοκρατία της Φινλανδίας να παρέμβουν στις υποθέσεις C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P προς υποστήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής, του Συμβουλίου και του Ηνωμένου Βασιλείου.

- 49 Στην υπόθεση C-584/10 P, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της,
- να απορρίψει ως αβάσιμο το αίτημα του Υ. Α. Kadi περί ακυρώσεως του επίδικου κανονισμού καθόσον αυτός τον αφορά, και
- να καταδικάσει τον Υ. Α. Kadi στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

- 50 Στην υπόθεση C-593/10 P, το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
- να απορρίψει ως αβάσιμο το αίτημα του Υ. Α. Kadi περί ακυρώσεως του επίδικου κανονισμού καθόσον αυτός τον αφορά, και
- να καταδικάσει τον Υ. Α. Kadi στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής διαδικασίας.

- 51 Στην υπόθεση C-595/10 P, το Ηνωμένο Βασίλειο ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της,
- να απορρίψει το αίτημα του Υ. Α. Kadi περί ακυρώσεως του επίδικου κανονισμού καθόσον αυτός τον αφορά και
- να καταδικάσει τον Υ. Α. Kadi στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Ηνωμένο Βασίλειο κατά την ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία.

- 52 Ο Υ. Α. Kadi ζητεί από το Δικαστήριο, στις τρεις υποθέσεις:
- να απορρίψει τις αιτήσεις αναιρέσεως,
 - να επικυρώσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να την κηρύξει αμέσως εκτελεστή από της ημερομηνίας εκδόσεώς της,
 - να καταδικάσει τους ανααιρεσιόντες να φέρουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, συμπεριλαμβανομένου του συνόλου των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε για να απαντήσει στις παρατηρήσεις των παρεμβαίνόντων κρατών μελών.
- 53 Η Γαλλική Δημοκρατία, παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως, ζητεί από το Δικαστήριο, στις τρεις υποθέσεις:
- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση και
 - να αποφανθεί οριστικώς επί της ουσίας, κατά το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και να απορρίψει τα αιτήματα που είχε προβάλει ο Υ. Α. Kadi πρωτοδίκως.
- 54 Η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Δανίας, η Ιρλανδία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Ιταλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, η Ουγγαρία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Σλοβακική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Φινλανδίας ζητούν την αναίρεση της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και την απόρριψη της προσφυγής ακυρώσεως του Υ. Α. Kadi.

Επί του αιτήματος περί επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας

- 55 Με έγγραφο της 9ης Απριλίου 2013, ο Υ. Α. Kadi ζήτησε από το Δικαστήριο την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, υποστηρίζοντας, κατ' ουσίαν, ότι τα όσα διαλαμβάνονται στο σημείο 117 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα σε σχέση με το ζήτημα του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας αντικρούονται από τις διαπιστώσεις επί των πραγματικών περιστατικών στις οποίες προέβη το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 171 και 172 της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και οι οποίες δεν συζητήθηκαν μεταξύ των διαδίκων στο πλαίσιο των υπό κρίση αιτήσεων αναιρέσεως.
- 56 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί, αφενός, ότι το Δικαστήριο μπορεί, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν προτάσεως του γενικού εισαγγελέα ή ακόμη και κατόπιν αιτήσεως των διαδίκων, να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 83 του Κανονισμού Διαδικασίας, μεταξύ άλλων, εφόσον κρίνει ότι δεν έχει διαφωτιστεί επαρκώς ή όταν, προς επίλυση της διαφοράς, το Δικαστήριο χρειάζεται να στηριχθεί σε επιχείρημα επί του οποίου δεν διεξήχθη συζήτηση μεταξύ των διαδίκων (βλ. απόφαση της 11ης Απριλίου 2013, C-535/11, Novartis Pharma, σκέψη 30 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 57 Αφετέρου, δυνάμει του άρθρου 252, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, ο ρόλος του γενικού εισαγγελέα είναι να διατυπώνει δημοσίως με πλήρη αμεροληψία και ανεξαρτησία αιτιολογημένες προτάσεις επί των υποθέσεων που, σύμφωνα με τον Οργανισμό του Δικαστηρίου, απαιτούν την παρέμβασή του. Το Δικαστήριο δεν δεσμεύεται ούτε από τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα ούτε από την αιτιολογία βάσει της οποίας αυτός καταλήγει στις εν λόγω προτάσεις (βλ. απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2012, C-89/11 P, E.ON Energie κατά Επιτροπής, σκέψη 62 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 58 Εν προκειμένω, το Δικαστήριο, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, εκτιμά ότι έχει διαφωτιστεί επαρκώς προκειμένου να αποφανθεί και ότι η κρίση του επί των υποθέσεων δεν χρειάζεται να στηριχθεί σε επιχειρήματα επί των οποίων δεν διεξήχθη συζήτηση μεταξύ των διαδίκων. Επομένως, δεν συντρέχει λόγος να γίνει δεκτό το αίτημα περί επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας.

Επί των αιτήσεων αναιρέσεως

- 59 Η Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Ηνωμένο Βασίλειο προβάλλουν διάφορους λόγους προς στήριξη των αντίστοιχων αναιρέσεών τους. Οι λόγοι αυτοί είναι, κατ' ουσίαν, τρεις τον αριθμό. Ο πρώτος λόγος, που προέβαλε το Συμβούλιο, αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο σχετιζόμενη με το ότι δεν αναγνωρίστηκε δικαστική ασυλία υπέρ του επίδικου κανονισμού. Ο δεύτερος λόγος, που προέβαλαν η Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Ηνωμένο Βασίλειο, αφορά πλάνες περί το δίκαιο σχετικές με τον βαθμό εντάσεως του δικαστικού ελέγχου τον οποίο ορίζει η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση. Ο τρίτος λόγος, που προέβαλαν οι ίδιοι αυτοί αναιρεσείοντες, στηρίζεται σε σφάλματα στα οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την εξέταση των λόγων ακυρώσεως με τους οποίους ο Υ. Α. Kadi προέβαλε ενώπιόν του προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματός του επί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, καθώς και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, που αντλείται από νομική πλάνη σχετιζόμενη με το ότι δεν αναγνωρίστηκε δικαστική ασυλία υπέρ του επίδικου κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 60 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Ιρλανδία, το Βασίλειο την Ισπανίας και την Ιταλική Δημοκρατία, προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι πλανήθηκε περί το δίκαιο αρνούμενο, σύμφωνα με την απόφαση Kadi, να αναγνωρίσει, ειδικότερα στη σκέψη 126 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δικαστική ασυλία υπέρ του επίδικου κανονισμού. Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Ιρλανδία, καλεί κατηγορηματικά το Δικαστήριο να επανεξετάσει τις αρχές που διατύπωσε συναφώς στην απόφαση Kadi.
- 61 Στηριζόμενο στις σκέψεις 114 έως 120 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Ιρλανδία και την Ιταλική Δημοκρατία, ισχυρίζεται ότι η άρνηση της δικαστικής ασυλίας του επίδικου κανονισμού αγνοεί το διεθνές δίκαιο. Συγκεκριμένα, η άρνηση αυτή δεν λαμβάνει υπόψη την κύρια ευθύνη του Συμβουλίου Ασφαλείας κατά τον ορισμό των αναγκαίων μέτρων για τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, καθώς και την υπεροχή των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών επί εκείνων που απορρέουν από κάθε άλλη διεθνή συμφωνία. Συνιστά παράβαση της υποχρεώσεως καλής πίστεως και του καθήκοντος αμοιβαίας αρωγής που επιβάλλονται κατά την εκτέλεση των μέτρων του Συμβουλίου Ασφαλείας. Μια τέτοια προσέγγιση θα σήμαινε υποκατάσταση των θεσμικών οργάνων της Ένωσης στα διεθνή όργανα που είναι αρμόδια στον τομέα αυτό. Θα ισοδυναμούσε με έλεγχο της νομιμότητας των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας με βάση το δίκαιο της Ένωσης. Η ενιαία, ανεπιφύλακτη και άμεση εφαρμογή των ψηφισμάτων αυτών θα ετίθετο σε κίνδυνο. Τα κράτη που είναι μέλη τόσο του ΟΗΕ όσο και της Ένωσης θα τελούσαν σε κατάσταση αβεβαιότητας όσον αφορά τις διεθνείς υποχρεώσεις τους.
- 62 Η άρνηση της δικαστικής ασυλίας του επίδικου κανονισμού είναι επίσης αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης. Αγνοεί τον σεβασμό που οφείλουν, δυνάμει του δικαίου αυτού, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στο διεθνές δίκαιο και στις αποφάσεις των οργάνων του ΟΗΕ, όταν τα θεσμικά αυτά όργανα ασκούν στη διεθνή σκηνή αρμοδιότητες που τους έχουν μεταβιβάσει τα κράτη μέλη. Δεν λαμβάνει υπόψη την ανάγκη διασφάλισης ισορροπίας μεταξύ της διαφυλάξεως της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, αφενός, και της προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, αφετέρου.
- 63 Ο Υ. Α. Kadi υποστηρίζει ότι η αμφισβήτηση της ελλείψεως δικαστικής ασυλίας μιας πράξεως της Ένωσης όπως ο επίδικος κανονισμός δεν λαμβάνει υπόψη την αρχή του δεδικασμένου, δεδομένου ότι η πράξη αυτή αφορά ένα νομικό ζήτημα το οποίο έχει κριθεί μεταξύ των ιδίων διαδίκων με την απόφαση Kadi κατόπιν εξετάσεως των ιδίων επιχειρημάτων με αυτά που προβλήθηκαν εν προκειμένω.

- 64 Παραπέμποντας σε διάφορα χωρία της εν λόγω αποφάσεως, ο Υ. Α. Kadi αμφισβητεί, εν πάση περιπτώσει, ότι η άρνηση της δικαστικής ασυλίας του επίδικου κανονισμού είναι αντίθετη προς το διεθνές δίκαιο και προς το δίκαιο της Ένωσης.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 65 Στη σκέψη 126 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, σύμφωνα με τις σκέψεις 326 και 327 της αποφάσεως Kadi, ο επίδικος κανονισμός δεν μπορούσε να απολαύει δικαστικής ασυλίας με το αιτιολογικό ότι αποσκοπεί στην εφαρμογή ψηφισμάτων εκδοθέντων από το Συμβούλιο Ασφαλείας δυνάμει του κεφαλαίου VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.
- 66 Καμία εξέλιξη που να μπορεί να δικαιολογήσει την αμφισβήτηση της λύσεως που δέχθηκε το Δικαστήριο στην απόφαση Kadi δεν σημειώθηκε μεταξύ των διαφόρων στοιχείων που στηρίζουν τη λύση αυτή στις σκέψεις 291 έως 327 της εν λόγω αποφάσεως και τα οποία έγκεινται, κατ' ουσίαν, στη συνταγματική εγγύηση που αντιπροσωπεύει, σε μια Ένωση δικαίου (βλ. αποφάσεις της 29ης Ιουνίου 2010, C-550/09, E και F, Συλλογή 2010 σ. I-6213, σκέψη 44, καθώς και της 26ης Ιουνίου 2012, C-335/09 P, Πολωνία κατά Επιτροπής, σκέψη 48), ο δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας κάθε πράξεως της Ένωσης, περιλαμβανομένων εκείνων οι οποίες, όπως εν προκειμένω, θέτουν σε εφαρμογή μια πράξη του διεθνούς δικαίου, υπό το πρίσμα των θεμελιωδών δικαιωμάτων τα οποία εγγυάται η Ένωση.
- 67 Η έλλειψη δικαστικής ασυλίας των πράξεων της Ένωσης που θέτουν σε εφαρμογή περιοριστικά μέτρα που αποφασίστηκαν σε διεθνές επίπεδο επιβεβαιώθηκε περαιτέρω με την απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2009, C-399/06 P και C-403/06 P, Hassan και Ayadi κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Συλλογή 2009, σ. I-11393, σκέψεις 69 έως 75), και, πλέον προσφάτως, με την απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2011, C-548/09 P, Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2011, σ. I-11381), της οποίας η σκέψη 105 ορίζει, στηριζόμενη στην απόφαση Kadi, ότι, χωρίς να αμφισβητείται η υπεροχή ενός ψηφίσματος του Συμβουλίου Ασφαλείας σε επίπεδο διεθνούς δικαίου, ο σεβασμός που επιβάλλεται να επιδεικνύουν τα όργανα της Ένωσης έναντι των οργάνων των Ηνωμένων Εθνών δεν μπορεί να συνεπάγεται την απουσία ελέγχου της νομιμότητας της πράξεως της Ένωσης με κριτήρια τα θεμελιώδη δικαιώματα τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης.
- 68 Επομένως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ειδικότερα η σκέψη της 126, δεν παρουσιάζει καμία πλάνη περί το δίκαιο αντλούμενη από το ότι το Γενικό Δικαστήριο αρνήθηκε, σύμφωνα με την απόφαση Kadi, να αναγνωρίσει δικαστική ασυλία υπέρ του επίδικου κανονισμού.
- 69 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου και του τρίτου λόγου που αντλούνται, αντιστοίχως, από πλάνες περί το δίκαιο σχετικά με τον βαθμό της εντάσεως του δικαστικού ελέγχου που ορίζει η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και από σφάλματα στα οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την εξέταση των λόγων ακυρώσεως που στηρίζονται σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος επί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, καθώς και σε παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

- 70 Ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος πρέπει να συνεξεταστούν, δεδομένου ότι αποσκοπούν, κατ' ουσίαν, στην καταγγελία πλάνων περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος επί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας την οποία διατύπωσε το Γενικό Δικαστήριο στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 71 Στο πλαίσιο του δευτέρου και του τρίτου λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Ηνωμένο Βασίλειο, υποστηριζόμενοι από τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, την Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Δανίας, την Ιρλανδία, το Βασίλειο της Ισπανίας, τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ιταλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, την Ουγγαρία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, τη Δημοκρατία της Αυστρίας, τη Σλοβακική Δημοκρατία και τη Δημοκρατία της Φινλανδίας, ισχυρίζονται, πρώτον, ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει πλάνη περί το δίκαιο καθόσον, σε αντίθεση προς όσα διαλαμβάνονται στις σκέψεις 132 έως 147 αυτής, η απόφαση Kadi δεν περιέχει καμία ένδειξη που να στηρίζει την προσέγγιση του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά τον βαθμό εντάσεως του δικαστικού ελέγχου που πρέπει να ασκείται έναντι πράξεως της Ένωσης όπως ο επίδικος κανονισμός.
- 72 Αφενός, η διατυπωθείσα στη σκέψη 326 της αποφάσεως Kadi απαίτηση «πλήρους, καταρχήν, ελέγχου», της νομιμότητας του επίδικου κανονισμού πρέπει να τοποθετηθεί στο διεθνές πλαίσιο της εκδόσεως της πράξεως αυτής, όπως αυτό περιγράφεται, μεταξύ άλλων, στις σκέψεις 292 έως 297 της εν λόγω αποφάσεως.
- 73 Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε, στη σκέψη 138 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Δικαστήριο είχε υιοθετήσει, στην απόφαση Kadi, τον ορισμό του επιπέδου ελέγχου που είχε αποφασίσει το Γενικό Δικαστήριο με τη νομολογία του σχετικά με το καθεστώς που αναφέρθηκε στις σκέψεις 14 και 15 της παρούσας αποφάσεως. Συγκεκριμένα, η απόφαση Kadi δεν περιέχει καμία αναφορά στη νομολογία αυτή του Γενικού Δικαστηρίου. Επιπλέον, η εκτίμηση αυτή αγνοεί τις θεμελιώδεις διαφορές που υφίστανται μεταξύ του εν λόγω καθεστώτος και του επίμαχου εν προκειμένω καθεστώτος, όσον αφορά το περιθώριο εκτιμήσεως των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και την πρόσβαση των οργάνων αυτών στα πληροφοριακά και αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν τα εκδοθέντα περιοριστικά μέτρα.
- 74 Δεύτερον, η Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Ηνωμένο Βασίλειο, υποστηριζόμενα από το σύνολο των κρατών μελών που παρεμβαίνουν στις αναιρέσεις, ισχυρίζονται, βάσει επιχειρημάτων αντλούμενων από το διεθνές δίκαιο και από το δίκαιο της Ένωσης τα οποία είναι ουσιαστικά παρεμφερή με τα επιχειρήματα που εκτέθηκαν στις σκέψεις 61 και 62 της παρούσας αποφάσεως, ότι ο ορισμός της εντάσεως του δικαστικού ελέγχου που περιέχεται στις σκέψεις 123 έως 147 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως είναι νομικά εσφαλμένος. Προσθέτουν ότι η υπερβολικά επεμβατική προσέγγιση που δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν συμβιβάζεται με την πάγια νομολογία υπέρ ενός περιορισμένου δικαστικού ελέγχου, αφορώντος μόνον την πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, όσον αφορά πράξεις οι οποίες υπαγορεύονται από πολύπλοκες εκτιμήσεις και από ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως με γνώμονα γενικώς οριζόμενους σκοπούς.
- 75 Τρίτον, η Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζουν ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 148 έως 151 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, πρότεινε να εξομοιώνονται πλέον τα επίμαχα εν προκειμένω μέτρα με ποινική κύρωση. Υποστηριζόμενα από την Τσεχική Δημοκρατία, την Ιρλανδία, τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ιταλική Δημοκρατία, την Ουγγαρία και τη Δημοκρατία της Αυστρίας, ισχυρίζονται ότι τα μέτρα αυτά, συντηρητικής φύσεως, αποσκοπούν στην πρόληψη και την αποτροπή υφισταμένων ή μελλοντικών απειλών για τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια και διακρίνονται από μια ποινική κύρωση η οποία αφορά παρελθόντα πραγματικά περιστατικά τα οποία είναι κολαστέα και έχουν αποδειχθεί αντικειμενικώς. Τα εν λόγω μέτρα έχουν επιπλέον προσωρινό σκοπό και συνοδεύονται από εξαιρέσεις.
- 76 Τέταρτον, η Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Ηνωμένο Βασίλειο ισχυρίζονται ότι η ερμηνεία του Γενικού Δικαστηρίου που περιέχεται στις σκέψεις 171 έως 188 και 192 έως 194 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και αφορά τις επιταγές που απορρέουν από τον σεβασμό των

θεμελιωδών δικαιωμάτων του Υ. Α. Kadi και εφαρμόζονται στην εγγραφή του ονόματος του τελευταίου αυτού στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού 881/2002 κατόπιν της απόφασης Kadi είναι νομικώς εσφαλμένη.

- 77 Υποστηριζόμενοι από τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, την Τσεχική Δημοκρατία, την Ιρλανδία, το Βασίλειο της Ισπανίας, τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ιταλική Δημοκρατία, την Ουγγαρία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, τη Δημοκρατία της Αυστρίας, τη Σλοβακική Δημοκρατία και τη Δημοκρατία της Φινλανδίας, οι εν λόγω αναιρεσιδόντες ισχυρίζονται ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ο σεβασμός των θεμελιωδών αυτών δικαιωμάτων επέβαλλε τη γνωστοποίηση των πληροφοριακών και αποδεικτικών στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη κατά του Υ. Α. Kadi.
- 78 Η ερμηνεία αυτή του Γενικού Δικαστηρίου αγνοεί τη δυνατότητα, που υπογραμμίζεται στις σκέψεις 342 έως 344 της απόφασης Kadi, περιορισμού του δικαιώματος του ενδιαφερομένου επί της γνωστοποίησης των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη κατ' αυτού για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο η κοινολόγηση ευαίσθητων πληροφοριών να έχει ως αποτέλεσμα κάποιοι τρίτοι να λάβουν γνώση των στοιχείων αυτών και να διαφύγουν έτσι των μέτρων καταπολεμήσεως της διεθνούς τρομοκρατίας. Οι αιτιάσεις που διατυπώθηκαν στις σκέψεις 345 έως 352 της εν λόγω απόφασης αφορούσαν εξάλλου την έλλειψη γνωστοποίησης στον Υ. Α. Kadi των λόγων της εγγραφής του ονόματός του στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού 881/2002, και όχι την έλλειψη γνωστοποίησης των πληροφοριακών και αποδεικτικών στοιχείων που κατείχε η επιτροπή κυρώσεων.
- 79 Η προσέγγιση του Γενικού Δικαστηρίου δεν λαμβάνει, εξάλλου, υπόψη τα πολυάριθμα υλικά εμπόδια στη διαβίβαση των στοιχείων αυτών στα θεσμικά όργανα της Ένωσης, ειδικότερα το γεγονός ότι τα στοιχεία αυτά προέρχονται από ένα υπόμνημα που απεστάλη στην επιτροπή κυρώσεων από ένα μέλος του ΟΗΕ και το οποίο καλυπτόταν γενικώς από εμπιστευτικότητα λόγω του ευαίσθητου χαρακτήρα των στοιχείων αυτών.
- 80 Εν προκειμένω, η αιτιολογική έκθεση που προσκόμισε η επιτροπή κυρώσεων και η οποία κοινοποιήθηκε στον Υ. Α. Kadi του παρέσχε τη δυνατότητα να κατανοήσει τους λόγους της εγγραφής του ονόματός του στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού 881/2002. Η έκθεση αυτή, όχι μόνο δεν περιορίζεται, σε αντίθεση προς όσα προκύπτουν από τις σκέψεις 157 και 177 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, σε γενικούς, αστήρικτους, αόριστους και ασαφείς ισχυρισμούς εναντίον του, αλλά εκθέτει λεπτομερώς τα στοιχεία που οδήγησαν την επιτροπή κυρώσεων στο να θεωρήσει ότι ο ενδιαφερόμενος έχει προσωπικούς και άμεσους δεσμούς με το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τον Οσάμα Μπιν Λάντεν.
- 81 Πέμπτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, πέραν της αφορώσας πραγματικά περιστατικά διαπιστώσεως στην οποία προέβη στη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, παρέλειψε, κακώς, να λάβει υπόψη την ύπαρξη της παράλληλης προσφυγής που άσκησε ο Υ. Α. Kadi ενώπιον των δικαστηρίων των Ηνωμένων Πολιτειών για να απορρίψει τις αντιρρήσεις του σχετικά με την έλλειψη αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και την προβαλλόμενη αδυναμία προσβάσεως στα κρίσιμα πληροφοριακά και αποδεικτικά στοιχεία.
- 82 Έκτον, η Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Ηνωμένο Βασίλειο ισχυρίζονται ότι είναι πλημμελής η ανάλυση που το Γενικό Δικαστήριο αφιέρωσε, στις σκέψεις 127 και 128 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, στις τροποποιήσεις που επήλθαν στις διαδικασίες επανεξετάσεως που θεσπίστηκαν στο επίπεδο των Ηνωμένων Εθνών.
- 83 Υποστηριζόμενα από το σύνολο των κρατών μελών που παρενέβησαν στην κατ' αναίρεση διαδικασία, ισχυρίζονται ότι η διαδικασία αυτεπάγγελτης περιοδικής αναθεώρησης που θέσπισε το ψήφισμα 1822 (2008) συνέβαλε στη βελτίωση της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως τούτο πιστοποιείται από τη διαγραφή από τον συγκεντρωτικό κατάλογο της επιτροπής κυρώσεων των ονομάτων πολλών δεκάδων προσώπων ή οντοτήτων. Όσον αφορά τη σύσταση του γραφείου του διαμεσολαβητή με το ψήφισμα 1904 (2009), αυτή σημείωσε μια αποφασιστική καμπή συναφώς,

παρέχοντας στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο τη δυνατότητα να εκθέτει τις απόψεις του ενώπιον ενός ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου, επιφορτισμένου με την παρουσίαση, ενδεχομένως, στην επιτροπή κυρώσεων των λόγων που συνηγορούν υπέρ της αιτηθείσας διαγραφής.

- 84 Το ψήφισμα 1989 (2011) του Συμβουλίου Ασφαλείας της 17ης Ιουνίου 2011 επιβεβαιώνει τη βούληση διαρκούς βελτιώσεως της επεξεργασίας των αιτήσεων διαγραφής από τον συγκεντρωτικό κατάλογο της επιτροπής κυρώσεων. Ειδικότερα, η διαγραφή αυτή δεν εξαρτάται από την ομόφωνη συγκατάθεση των μελών της επιτροπής κυρώσεων. Αρχίζει να ισχύει 60 ημέρες μετά την εκ μέρους της επιτροπής αυτής ολοκλήρωση της εξετάσεως σχετικής συστάσεως και της συνολικής εκθέσεως που υπέβαλε ο διαμεσολαβητής, εκτός αν υπάρχει αντίθετη συμφωνία της εν λόγω επιτροπής ή αίτηση παραπομπής του φακέλου ενώπιον του Συμβουλίου Ασφαλείας. Οι υποχρεώσεις αιτιολογήσεως και διαφάνειας της επιτροπής κυρώσεων, σε περίπτωση απορρίψεως της συστάσεως του διαμεσολαβητή, ενισχύθηκαν. Το εν λόγω ψήφισμα αποσκοπεί επίσης στη βελτίωση της προσβάσεως του διαμεσολαβητή στις εμπιστευτικές πληροφορίες που κατέχουν τα μέλη των Ηνωμένων Εθνών καθώς και της γνωστοποίησης της ταυτότητας των κρατών από τα οποία προέρχεται μια αίτηση εγγραφής.
- 85 Ο Υ. Α. Kadi αντιτείνει, πρώτον, ότι ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ότι το Δικαστήριο είχε λάβει σαφώς θέση, στην απόφαση Kadi, επί της εκτάσεως και της εντάσεως του δικαστικού ελέγχου που πρέπει να εφαρμοσθεί εν προκειμένω. Αφενός, το Δικαστήριο έκανε ρητώς λόγο, στην απόφαση Kadi, για έναν πλήρη έλεγχο νομιμότητας, εκτεινόμενο, υπό τη μόνη επιφύλαξη των απαιτήσεων της εμπιστευτικότητας που αφορά τη δημόσια ασφάλεια, στα πληροφοριακά και αποδεικτικά στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη κατά του προσφεύγοντος. Αφετέρου, το γεγονός ότι, σε αντίθεση προς το καθεστώς που αναφέρθηκε στις σκέψεις 14 και 15 της παρούσας αποφάσεως, το επίμαχο εν προκειμένω καθεστώς δεν περιέχει, πριν από τη διαδικασία στο επίπεδο της Ένωσης, διαδικασία διασφαλίζουσα τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας υπό αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο συνηγορεί υπέρ της ενισχύσεως της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας στο επίπεδο της Ένωσης, όπως υπογράμμισε και το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 186 και 187 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 86 Δεύτερον, ο Υ. Α. Kadi αμφισβητεί ότι είναι εσφαλμένη η απαίτηση που περιέχεται στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά τον βαθμό της εντάσεως του δικαστικού ελέγχου που εφαρμόζεται εν προκειμένω.
- 87 Πρώτον, η προσέγγιση του Γενικού Δικαστηρίου δεν συνιστά παράβαση του διεθνούς δικαίου. Συγκεκριμένα, ο δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας του επίδικου κανονισμού δεν ομοιάζει με έλεγχο του κύρους του ψηφίσματος που ο κανονισμός αυτός εφαρμόζει. Ο έλεγχος αυτός δεν θίγει ούτε την κύρια ευθύνη του Συμβουλίου Ασφαλείας στον τομέα αυτό ούτε την υπεροχή του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών επί κάθε άλλης διεθνούς συμφωνίας. Ομοίως δεν αποσκοπεί να υποκαταστήσει την πολιτική εκτίμηση του δικαστή της Ένωσης σε εκείνη των αρμόδιων διεθνών οργάνων. Αποσκοπεί αποκλειστικά στη διασφάλιση της αναγκαίας συμφωνίας της εφαρμογής των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας εντός της Ένωσης προς τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου της Ένωσης. Ακριβέστερα, συμβάλλει στη στάθμιση των επιταγών της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, αφενός, και της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων, αφετέρου.
- 88 Δεύτερον, η προσέγγιση του Γενικού Δικαστηρίου είναι σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης, το οποίο επιβάλλει τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και τη διασφάλιση ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστικού ελέγχου, και έναντι μέτρων της Ένωσης που στηρίζονται στο διεθνές δίκαιο.
- 89 Τρίτον, αφού υπογράμμισε τον πλεοναστικό χαρακτήρα των εκτιμήσεων του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά τη φύση των επίμαχων περιοριστικών μέτρων, ο Υ. Α. Kadi ισχυρίζεται εντούτοις ότι, στην ιδιαίτερη περίπτωση του, τα εν λόγω μέτρα απώλεσαν τον προληπτικό χαρακτήρα τους και

κατέστησαν κατασταλτικά, λόγω τόσο του γενικού περιεχομένου τους όσο και της πολύ μεγάλης διάρκειας εφαρμογής τους, πράγμα που δικαιολογεί έναν πλήρη και αυστηρό έλεγχο του επίδικου κανονισμού.

- 90 Τέταρτον, ο Υ. Α. Kadi αμφισβητεί ότι οι απαιτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο σχετικά με τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων πάσχουν πλάνη περί το δίκαιο.
- 91 Ισχυρίζεται, συναφώς, ότι αποτελεσματικός δικαστικός έλεγχος δεν μπορεί να ασκηθεί αν υπάρχει πλήρης έλλειψη γνωστοποιήσεως των πληροφοριακών και αποδεικτικών στοιχείων τα οποία κατέχουν τα όργανα του ΟΗΕ. Όπως όμως ομολογούν και τα όργανα αυτά, η αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων δεν σχεδιάστηκε για να χρησιμεύσει ως αποδεικτικό στοιχείο. Περιείχε μόνο χρήσιμες ενδείξεις σχετικά με τις παρελθούσες δραστηριότητες του ενδιαφερομένου και τα αποδεικτικά στοιχεία που γνώριζαν τα μέλη της εν λόγω επιτροπής.
- 92 Η απουσία τυπικής διαδικασίας ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ του Συμβουλίου Ασφαλείας και των θεσμικών οργάνων της Ένωσης δεν εμποδίζει την ανταλλαγή των πληροφοριών που είναι αναγκαίες για την υλοποίηση του κοινού σκοπού τους της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου κατά την εφαρμογή περιοριστικών μέτρων. Εν προκειμένω, παρά το ρητό αίτημα του Υ. Α. Kadi, η Επιτροπή δεν επιδίωξε ούτε καν να της κοινοποιηθούν από την επιτροπή κυρώσεων λεπτομερής έκθεση των πραγματικών περιστατικών ή τα αποδεικτικά στοιχεία που δικαιολογούν την εγγραφή του ονόματος του ενδιαφερομένου στους επίμαχους καταλόγους.
- 93 Όσον αφορά την αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων, η έκθεση αυτή περιέχει ορισμένο αριθμό γενικών και ατεκμηρίωτων ισχυρισμών, τους οποίους ο Υ. Α. Kadi δεν είχε μπορέσει να αντικρούσει αποτελεσματικά.
- 94 Πέμπτον, ο Υ. Α. Kadi ισχυρίζεται ότι η ένδικη διαδικασία στις Ηνωμένες Πολιτείες ασκεί επιρροή στην υπό κρίση υπόθεση, δεδομένου ότι με αυτήν επιδιώκεται η ακύρωση της εγγραφής του ονόματος του στον κατάλογο του Office of Foreign Assets Control (Γραφείο ελέγχου των αλλοδαπών περιουσιακών στοιχείων) του Υπουργείου Οικονομικών των Ηνωμένων Πολιτειών, για λόγους εντελώς διαφορετικούς από τους λόγους που συζητούνται εν προκειμένω. Η διαδικασία αυτή δεν αφορά ούτε τον επίδικο κανονισμό ούτε τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας στην εφαρμογή των οποίων αποσκοπεί ο κανονισμός αυτός.
- 95 Έκτον, ο Υ. Α. Kadi ισχυρίζεται ότι, κατά τον χρόνο της εκδόσεως του επίδικου κανονισμού, η μόνη θεσπισμένη διαδικασία επανεξετάσεως στο επίπεδο των Ηνωμένων Εθνών ήταν αυτή του εστιακού σημείου. Όσον αφορά τη σύσταση του γραφείου του διαμεσολαβητή, η οποία, αν και μεταγενέστερη από την έκδοση αυτή, ελήφθη υπόψη από το Γενικό Δικαστήριο, η σύσταση αυτή δεν παρέχει τις εγγυήσεις της δικαστικής προστασίας. Ειδικότερα, το πρόσωπο που ζητεί τη διαγραφή του ονόματος του από τον συγκεντρωτικό κατάλογο της επιτροπής κυρώσεων δεν διαθέτει λεπτομερή έκθεση των λόγων της εγγραφής του στον κατάλογο αυτό, ούτε τα στοιχεία που έχουν ληφθεί υπόψη εναντίον του, και δεν έχει το δικαίωμα ακροάσεως από την επιτροπή κυρώσεων, η οποία είναι το μοναδικό όργανο με εξουσία αποφάσεως στον τομέα αυτό. Επιπλέον, ο διαμεσολαβητής δεν διαθέτει καμία εξουσία εξαναγκασμού έναντι των μελών του ΟΗΕ και της επιτροπής κυρώσεων, η οποία έχει διακριτική εξουσία. Τα κενά της διαδικασίας αυτής που εξακολουθούν να υφίστανται υπογραμμίστηκαν, μεταξύ άλλων, από το γραφείο του ίδιου του διαμεσολαβητή στην πρώτη του έκθεση του Ιανουαρίου του 2011, που κατεδείκνυε ειδικότερα την έλλειψη προσβάσεως στις πληροφορίες που είναι διαβαθμισμένες ή εμπιστευτικές και την άγνοια στην οποία τελεί ο αιτών όσον αφορά την ταυτότητα του ή των κρατών στα οποία οφείλεται η εγγραφή του στον εν λόγω κατάλογο.
- 96 Τα κενά αυτά δεν ήρθαν με το ψήφισμα 1989 (2011). Συγκεκριμένα, οι συστάσεις του γραφείου του διαμεσολαβητή εξακολουθούν να στερούνται δεσμευτικής ισχύος. Ο καθορισμός των κριτηρίων διαγραφής από τον συγκεντρωτικό κατάλογο της επιτροπής κυρώσεων και η εξουσία λήψεως αποφάσεως σχετικά με τη διαγραφή παραμένουν στη διακριτική ευχέρεια της επιτροπής κυρώσεων.

Σε περίπτωση διατυπώσεως συστάσεως από το γραφείο του διαμεσολαβητή, κάθε μέλος της επιτροπής κυρώσεων μπορεί να συγκαλέσει το Συμβούλιο Ασφαλείας, του οποίου τα πέντε μόνιμα μέλη μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμά τους αρνησικυρίας κατά διακριτική ευχέρεια. Το γραφείο του διαμεσολαβητή εξαρτάται επιπλέον από τη βούληση συνεργασίας των κρατών στον τομέα συλλογής πληροφοριών.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

– Επί της εκτάσεως των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος επί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας

- 97 Όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 125, 126 και 171 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Δικαστήριο έκρινε, με τη σκέψη 326 της αποφάσεως Kadi, ότι τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης οφείλουν, σύμφωνα με τις αρμοδιότητες που τους έχουν ανατεθεί από τη Συνθήκη, να διασφαλίζουν τον, καταρχήν πλήρη, έλεγχο της νομιμότητας όλων των πράξεων της Ένωσης από πλευράς των θεμελιωδών δικαιωμάτων τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της έννομης τάξης της Ένωσης, και στην περίπτωση που οι πράξεις αυτές αποσκοπούν στην εφαρμογή ψηφισμάτων εκδοθέντων από το Συμβούλιο Ασφαλείας δυνάμει του κεφαλαίου VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών (βλ. επίσης, κατά την έννοια αυτή, προπαρατεθείσες αποφάσεις Hassan και Ayadi κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 71, καθώς και Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου, σκέψη 105). Την υποχρέωση αυτή την επιβάλλει ρητώς το άρθρο 275, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 98 Μεταξύ των εν λόγω θεμελιωδών δικαιωμάτων περιλαμβάνονται, ιδίως, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας και το δικαίωμα επί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
- 99 Το πρώτο από τα δικαιώματα αυτά, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2011, C-27/09 P, Γαλλία κατά People's Mojahedin Organization of Iran, Συλλογή 2011, σ. I-13427, σκέψη 66), περιλαμβάνει το δικαίωμα ακρόασεως και το δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο, τηρουμένων των νομίμων συμφερόντων της εμπιστευτικότητας.
- 100 Το δεύτερο των εν λόγω θεμελιωδών δικαιωμάτων, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, επιβάλλει ο ενδιαφερόμενος να είναι σε θέση να γνωρίζει τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η απόφαση που τον αφορά είτε επειδή έχει διαβάσει την ίδια την απόφαση είτε επειδή του έχει γνωστοποιηθεί το αιτιολογικό αυτό κατόπιν αιτήσεώς του, υπό την επιφύλαξη της εξουσίας του αρμόδιου δικαστή να απαιτήσει από την οικεία αρχή την κοινοποίηση αυτή, προκειμένου να παρασχεθεί στον ενδιαφερόμενο αυτόν η δυνατότητα να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες και να αποφασίσει, έχοντας γνώση όλων των στοιχείων, αν είναι πρόσφορο να προσφύγει στον αρμόδιο δικαστή, καθώς και να παρασχεθεί στον δικαστή πλήρως η δυνατότητα ασκήσεως του ελέγχου νομιμότητας της οικείας αποφάσεως (βλ. απόφαση της 4ης Ιουνίου 2013, C-300/11, ZZ, σκέψη 53 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 101 Το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη προβλέπει ωστόσο περιορισμούς κατά την άσκηση των δικαιωμάτων που αυτό κατοχυρώνει, εφόσον ο σχετικός περιορισμός σέβεται το ουσιώδες περιεχόμενο του οικείου θεμελιώδους δικαιώματος και εφόσον, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, ο περιορισμός αυτός είναι αναγκαίος και εξυπηρετεί όντως σκοπούς γενικού συμφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση ZZ, σκέψη 51).
- 102 Επιπλέον, η ύπαρξη προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος επί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τις ειδικές περιστάσεις κάθε συγκεκριμένης υποθέσεως (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, C-110/10 P, Solvay κατά Επιτροπής, Συλλογή 2011, σ. I-10439, σκέψη 63), σε συνάρτηση μεταξύ άλλων με τη φύση της οικείας πράξεως, το πλαίσιο εντός του οποίου αυτή εκδόθηκε, καθώς και το σύνολο των

κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ., κατά την έννοια αυτή, όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως, αποφάσεις της 15ης Νοεμβρίου 2012, C-539/10 P και C-550/10 P, Al-Aqsa κατά Συμβουλίου και Κάτω Χώρες κατά Al-Aqsa, σκέψεις 139 και 140, καθώς και C-417/11 P, Συμβούλιο κατά Bamba, σκέψη 53).

- 103 Εν προκειμένω, πρέπει να εξακριβωθεί αν, λαμβανομένων υπόψη των επιταγών που προκύπτουν, μεταξύ άλλων, από τα άρθρα 3, παράγραφοι 1 και 5, ΣΕΕ και 21, παράγραφοι 1 και 2, στοιχεία α' και γ', ΣΕΕ, που αφορούν τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, τηρουμένου του διεθνούς δικαίου, ειδικότερα δε των αρχών του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, η έλλειψη προσβάσεως του Υ. Α. Kadi και του δικαστή της Ένωσης στις πληροφορίες και στα αποδεικτικά στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη κατά του ενδιαφερομένου, την οποία κατήγγειλε το Γενικό Δικαστήριο, μεταξύ άλλων, στις σκέψεις 173, 181 και 182 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας καθώς και του δικαιώματος επί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
- 104 Συναφώς, όπως έχει ήδη διευκρινίσει το Δικαστήριο, ειδικότερα, στη σκέψη 294 της αποφάσεως Kadi, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, κατά το άρθρο 24 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, στο Συμβούλιο Ασφαλείας ανατίθεται η κύρια ευθύνη για τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας. Προς τούτο, εναπόκειται στο διεθνές αυτό όργανο να προσδιορίσει τι συνιστά απειλή κατά των αξιών αυτών και να λάβει, με την έκδοση ψηφισμάτων βάσει του κεφαλαίου VII του Χάρτη αυτού, τα αναγκαία μέτρα για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση των αξιών αυτών, σύμφωνα με τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών, μεταξύ άλλων, τον σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου.
- 105 Στο πλαίσιο αυτό, όπως προκύπτει από τα ψηφίσματα, που μνημονεύθηκαν στις σκέψεις 10 και 11 της παρούσας αποφάσεως και τα οποία διέπουν το καθεστώς των περιοριστικών μέτρων όπως τα επίμαχα εν προκειμένω, εναπόκειται στην επιτροπή κυρώσεων, κατόπιν προτάσεως μέλους του ΟΗΕ στηριζομένης σε «αιτιολογική έκθεση» περιλαμβάνουσα «όσο το δυνατόν λεπτομερέστερη έκθεση των λόγων που δικαιολογούν την αίτηση εγγραφής», τη «φύση των πληροφοριακών στοιχείων» και «όλα τα πληροφοριακά στοιχεία ή δικαιολογητικά που είναι δυνατόν να προσκομιστούν», να προσδιορίσει, κατ' εφαρμογήν των κριτηρίων που έχει ορίσει το Συμβούλιο Ασφαλείας, τις οργανώσεις, τις οντότητες και τα πρόσωπα των οποίων τα κεφάλαια και οι λοιποί οικονομικοί πόροι πρέπει να δεσμευθούν. Ο προσδιορισμός αυτός, που υλοποιείται με την εγγραφή του ονόματος της οργανώσεως, της οντότητας ή του προσώπου περί των οποίων πρόκειται στον συγκεντρωτικό κατάλογο της επιτροπής κυρώσεων που ενημερώνεται με βάση τις αιτήσεις των κρατών μελών του ΟΗΕ, στηρίζεται σε μια «συνοπτική έκθεση των λόγων» η οποία συντάσσεται από την επιτροπή κυρώσεων βάσει των στοιχείων των οποίων το κράτος από το οποίο προέρχεται η πρόταση εγγραφής έχει επιτρέψει τη γνωστοποίηση, ιδίως στον ενδιαφερόμενο, και η οποία καθίσταται προσβάσιμη στον ιστότοπό της.
- 106 Κατά τη θέση σε εφαρμογή των εκδοθέντων δυνάμει του κεφαλαίου VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας στην οποία προβαίνει η Ένωση, βάσει κοινής θέσεως ή κοινής δράσεως που υιοθετούν τα κράτη μέλη δυνάμει διατάξεων της Συνθήκης ΕΕ σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, εναπόκειται στην αρμόδια αρχή της Ένωσης να λάβει δεόντως υπόψη το γράμμα και τους σκοπούς των ψηφισμάτων αυτών, καθώς και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον Χάρτη αυτό σχετικά με την εν λόγω εφαρμογή (βλ. απόφαση Kadi, σκέψεις 295 και 296).
- 107 Συνεπώς, όταν, στο πλαίσιο των σχετικών ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας, η επιτροπή κυρώσεων έχει αποφασίσει να εγγράψει το όνομα οργανώσεως, οντότητας ή προσώπου στον συγκεντρωτικό της κατάλογο, η αρμόδια αρχή της Ένωσης οφείλει, για να δώσει συνέχεια στην απόφαση αυτή εξ ονόματος των κρατών μελών, να λάβει την απόφαση να εγγράψει το όνομα αυτό, ή να διατηρήσει την εγγραφή αυτή, στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 881/2002, βάσει της αιτιολογικής εκθέσεως που έχει παράσχει η εν λόγω επιτροπή. Αντιθέτως, τα ψηφίσματα αυτά δεν προβλέπουν ότι η επιτροπή κυρώσεων πρέπει να θέσει οίκοθεν στη διάθεση,

μεταξύ άλλων, της αρμόδιας αρχής της Ένωσης, προκειμένου η τελευταία αυτή να εκδώσει την απόφασή της περί εγγραφής ή περί διατηρήσεως εγγραφής, άλλα στοιχεία πέραν της αιτιολογικής αυτής εκθέσεως.

- 108 Για τον λόγο συνεπώς αυτό, τόσο όσον αφορά αρχική απόφαση περί εγγραφής ονόματος οργανώσεως, οντότητας ή προσώπου στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού 881/2002 όσο, όπως εν προκειμένω, και όσον αφορά απόφαση περί διατηρήσεως στον κατάλογο αυτό εγγραφής αποφασισθείσας αρχικώς πριν από τις 3 Σεπτεμβρίου 2008, ημερομηνία της αποφάσεως Kadi, τα άρθρα 7α, παράγραφοι 1 και 2, και 7γ, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 881/2002, που εισήχθησαν με τον κανονισμό (ΕΕ) 1286/2009 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, για την τροποποίηση του κανονισμού 881/2002 (ΕΕ L 346, σ. 42), προκειμένου να τροποποιηθεί η διαδικασία εγγραφής στον εν λόγω κατάλογο κατόπιν της δικαστικής αυτής αποφάσεως, όπως ορίζεται στην αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού 1286/2009, αναφέρονται αποκλειστικά στην αιτιολογική έκθεση που παρέχει η επιτροπή κυρώσεων για τη λήψη τέτοιων αποφάσεων.
- 109 Στην ειδική περίπτωση του Υ. Α. Kadi, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η αρχική εγγραφή του ονόματός του, στις 17 Οκτωβρίου 2001, στον συγκεντρωτικό κατάλογο της επιτροπής κυρώσεων πραγματοποιήθηκε κατόπιν αιτήσεως των Ηνωμένων Πολιτειών που αιτιολογήθηκε από την έκδοση αποφάσεως της 12ης Οκτωβρίου 2001 με την οποία το Γραφείο ελέγχου των αλλοδαπών περιουσιακών στοιχείων προσδιόρισε τον Υ. Α. Kadi ως «ειδικώς προσδιοριζόμενο διεθνής τρομοκράτη» («Specially Designated Global Terrorist»).
- 110 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 3 του επίδικου κανονισμού, κατόπιν της αποφάσεως Kadi, η Επιτροπή αποφάσισε, με τον εν λόγω κανονισμό, να διατηρήσει το όνομα του Υ. Α. Kadi στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού 881/2002 βάσει της αιτιολογικής εκθέσεως που είχε κοινοποιήσει η επιτροπή κυρώσεων. Η Επιτροπή, όπως σημείωσε και το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 95 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και όπως και η ίδια το επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, δεν έλαβε στην κατοχή της προς τούτο άλλα στοιχεία πέραν της αιτιολογικής αυτής εκθέσεως.
- 111 Στο πλαίσιο διαδικασίας αφορώσας την έκδοση αποφάσεως περί εγγραφής ή περί διατηρήσεως του ονόματος προσώπου στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού 881/2002, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος επί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας επιβάλλει η αρμόδια αρχή της Ένωσης να κοινοποιεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο τα στοιχεία που διαθέτει η αρχή αυτή κατά του εν λόγω προσώπου για να στηρίξει την απόφασή της, δηλαδή, τουλάχιστον, την αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση Kadi, σκέψεις 336 και 337), τούτο δε προκειμένου το πρόσωπο αυτό να μπορέσει να υπερασπίσει τα δικαιώματά του υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες και να αποφασίσει έχοντας πλήρη γνώση όλων των στοιχείων αν είναι σκόπιμο να προσφύγει στον δικαστή της Ένωσης.
- 112 Κατά την κοινοποίηση αυτή, η αρμόδια αρχή της Ένωσης πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα στο πρόσωπο αυτό να γνωστοποιήσει επωφελώς την άποψή του επί των λόγων που ελήφθησαν υπόψη εναντίον του (βλ., κατά την έννοια αυτή, αποφάσεις της 24ης Οκτωβρίου 1996, C-32/95 P, Επιτροπή κατά Lisrestal κ.λπ., Συλλογή 1996, σ. I-5373, σκέψη 21· της 21ης Σεπτεμβρίου 2000, C-462/98 P, *Mediocurso* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-7183, σκέψη 36, καθώς και της 22ας Νοεμβρίου 2012, C-277/11, M., σκέψη 87 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 113 Όσον αφορά απόφαση συνιστάμενη, όπως εν προκειμένω, στη διατήρηση του ονόματος του ενδιαφερομένου στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού 881/2002, η τήρηση της διττής αυτής διαδικαστικής υποχρεώσεως πρέπει, σε αντίθεση με αυτό που ισχύει όταν πρόκειται για αρχική εγγραφή (βλ., συναφώς, απόφαση Kadi, σκέψεις 336 έως 341 και 345 έως 349, καθώς και προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά *People's Mojahedin Organization of Iran*, σκέψη 61), να

προηγείται της εκδόσεως της αποφάσεως αυτής (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά People's Mojahedin Organization of Iran, σκέψη 62). Δεν αμφισβητείται ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή, που εξέδωσε τον επίδικο κανονισμό, εκπλήρωσε την υποχρέωση αυτή.

- 114 Όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο διατυπώνει παρατηρήσεις σχετικά με την αιτιολογική έκθεση, η αρμόδια αρχή της Ένωσης έχει την υποχρέωση να εξετάσει, με επιμέλεια και αμεροληψία, το βάσιμο των προβαλλόμενων λόγων, υπό το φως των παρατηρήσεων αυτών και των ενδεχόμενων απαλλακτικών στοιχείων που επισυνάπτονται στις παρατηρήσεις αυτές (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 21ης Νοεμβρίου 1991, C-269/90, Technische Universität München, Συλλογή 1991, σ. I-5469, σκέψη 14 και της 22ας Νοεμβρίου 2007, C-525/04 P, Ισπανία κατά Lenzing, Συλλογή 2007, σ. I-9947, σκέψη 58, και προπαρατεθείσα απόφαση M., σκέψη 88).
- 115 Συναφώς, εναπόκειται στην αρχή αυτή να αξιολογήσει, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, το περιεχόμενο των ενδεχόμενων παρατηρήσεων αυτών, την ανάγκη να ζητήσει τη συνεργασία της επιτροπής κυρώσεων και, μέσω της τελευταίας αυτής, του μέλους του ΟΗΕ που πρότεινε την εγγραφή του οικείου προσώπου στον συγκεντρωτικό κατάλογο της εν λόγω επιτροπής, για να της κοινοποιηθούν, στο πλαίσιο του κλίματος χρήσιμης συνεργασίας που πρέπει, δυνάμει του άρθρου 220, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, να διέπει τις σχέσεις της Ένωσης με τα όργανα των Ηνωμένων Εθνών στον τομέα της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας, πληροφορίες ή αποδεικτικά στοιχεία, εμπιστευτικά ή όχι, που θα της επιτρέψουν να εκπληρώσει αυτό το καθήκον επιμελούς και αμερόληπτης εξετάσεως.
- 116 Τέλος, χωρίς να εκτείνεται μέχρι την επιβολή λεπτομερούς απαντήσεως στις παρατηρήσεις που διατύπωσε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο (βλ., κατά την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση Al-Aqsa κατά Συμβουλίου και Κάτω Χώρες κατά Al-Aqsa, σκέψη 141), η υποχρέωση αιτιολογήσεως που προβλέπει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ προϋποθέτει υπό κάθε περίπτωση, ακόμη και όταν η αιτιολογία της πράξεως της Ένωσης αντιστοιχεί σε λόγους που έχει διατυπώσει διεθνές όργανο, να προσδιορίζει τους επιμέρους, ειδικούς και συγκεκριμένους λόγους, για τους οποίους οι αρμόδιες αρχές θεωρούν ότι στο οικείο πρόσωπο πρέπει να επιβληθούν περιοριστικά μέτρα (βλ., κατά την έννοια αυτή, προπαρατεθείσες αποφάσεις Al-Aqsa κατά Συμβουλίου και Κάτω Χώρες κατά Al-Aqsa, σκέψεις 140 και 142, καθώς και Συμβούλιο κατά Bamba, σκέψεις 49 έως 53).
- 117 Όσον αφορά τη δικαιοδοτική διαδικασία, σε περίπτωση που το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αμφισβητήσει τη νομιμότητα της αποφάσεως περί εγγραφής ή περί διατηρήσεως του ονόματός του στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού 881/2002, ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης πρέπει να αφορά την τήρηση των περί τύπου και αρμοδιότητας κανόνων, συμπεριλαμβανομένου του κατάλληλου χαρακτήρα της νομικής βάσης (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση Kadi, σκέψεις 121 έως 236· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση της 13ης Μαρτίου 2012, C-376/10 P, Tay Za κατά Συμβουλίου, σκέψεις 46 έως 72).
- 118 Ο δικαστής της Ένωσης πρέπει, επιπλέον, να εξακριβώσει την εκ μέρους της αρμόδιας αρχής της Ένωσης τήρηση των διαδικαστικών εγγυήσεων που μνημονεύονται στις σκέψεις 111 έως 114 της παρούσας αποφάσεως, καθώς και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που προβλέπει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ και η οποία υπενθυμίστηκε στη σκέψη 116 της παρούσας αποφάσεως, και, μεταξύ άλλων, τον επαρκώς ακριβή και συγκεκριμένο χαρακτήρα των προβληθέντων λόγων.
- 119 Η αποτελεσματικότητα του δικαιοδοτικού ελέγχου την οποία εγγυάται το άρθρο 47 του Χάρτη επιβάλλει επίσης, στο πλαίσιο του ελέγχου της νομιμότητας των λόγων στους οποίους στηρίζεται η απόφαση περί εγγραφής ή διατηρήσεως του ονόματος συγκεκριμένου προσώπου στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού 881/2002 (απόφαση Kadi, σκέψη 336), ο δικαστής της Ένωσης να βεβαιώνεται ότι η απόφαση αυτή, η οποία έχει ατομικό χαρακτήρα για το πρόσωπο αυτό (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση της 23ης Απριλίου 2013, C-478/11 P έως C-482/11 P, Gbagbo κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 56), να στηρίζεται σε επαρκώς στέρεα πραγματική βάση (βλ., κατά την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση Al-Aqsa κατά Συμβουλίου και Κάτω Χώρες κατά Al-Aqsa, σκέψη 68). Τούτο προϋποθέτει έλεγχο των πραγματικών περιστατικών που προβάλλονται στην

αιτιολογική έκθεση στην οποία στηρίζεται η εν λόγω απόφαση (βλ., κατά την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση E και F, σκέψη 57), ούτως ώστε ο δικαιοδοτικός έλεγχος να μην περιορίζεται στην εκτίμηση της αφηρημένης πιθανότητας των προβαλλομένων λόγων, αλλά να αφορά το αν οι λόγοι αυτοί ή, τουλάχιστον, ένας εξ αυτών που θεωρείται επαρκής αυτός καθαυτός για να στηρίξει την ίδια αυτή απόφαση είναι τεκμηριωμένοι.

- 120 Προς τούτο, εναπόκειται στον δικαστή της Ένωσης να διενεργήσει την εξέταση αυτή ζητώντας, ενδεχομένως, από την αρμόδια αρχή της Ένωσης να προσκομίσει τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία, εμπιστευτικά ή όχι, που είναι κρίσιμα για την εξέταση αυτή (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση ZZ, σκέψη 59).
- 121 Συγκεκριμένα, στην αρμόδια αρχή της Ένωσης εναπόκειται, σε περίπτωση αμφισβήτησεως, να αποδείξει το βάσιμο των λόγων που ελήφθησαν υπόψη κατά του οικείου προσώπου, και όχι στο πρόσωπο αυτό να προσκομίσει την αντίθετη απόδειξη της ελλείψεως του βασίμου των λόγων αυτών.
- 122 Προς τούτο, δεν απαιτείται η εν λόγω αρχή να προσκομίσει ενώπιον του δικαστή της Ένωσης το σύνολο των πληροφοριών και των αποδεικτικών στοιχείων που συνδέονται εγγενώς με τους λόγους που προβλήθηκαν στην έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων. Πρέπει ωστόσο οι πληροφορίες και τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν να τεκμηριώνουν τους λόγους που ελήφθησαν υπόψη κατά του οικείου προσώπου.
- 123 Αν η αρμόδια αρχή της Ένωσης αδυνατεί να ανταποκριθεί στο αίτημα του δικαστή της Ένωσης, εναπόκειται στην περίπτωση αυτή στον τελευταίο αυτό να στηριχθεί στα στοιχεία και μόνο που του έχουν γνωστοποιηθεί, ήτοι, εν προκειμένω, στις ενδείξεις που περιέχονται στην αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων, στις παρατηρήσεις και στα απαλλακτικά στοιχεία που ενδεχομένως προσκόμισε το οικείο πρόσωπο, καθώς και στην απάντηση της αρμόδιας αρχής της Ένωσης στις παρατηρήσεις αυτές. Αν τα στοιχεία αυτά δεν επιτρέπουν τη διαπίστωση του βασίμου ενός λόγου, ο δικαστής της Ένωσης απορρίπτει τον λόγο αυτό ως έρεισμα της αποφάσεως περί εγγραφής ή περί διατηρήσεως της εν λόγω εγγραφής.
- 124 Αν, αντιθέτως, η αρμόδια αρχή της Ένωσης προσκομίσει κρίσιμες πληροφορίες ή αποδεικτικά στοιχεία, ο δικαστής της Ένωσης πρέπει να εξακριβώσει την ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών που προβάλλονται σε σχέση με τις πληροφορίες και τα στοιχεία αυτά και να εκτιμήσει την αποδεικτική δύναμη των τελευταίων αυτών σε συνάρτηση με τις περιστάσεις της υποθέσεως και υπό το φως των ενδεχόμενων παρατηρήσεων που υπέβαλε, μεταξύ άλλων, το οικείο πρόσωπο συναφώς.
- 125 Βεβαίως, λόγοι αναγόμενοι στην ασφάλεια της Ένωσης ή των κρατών μελών της, ή στον χειρισμό των διεθνών τους σχέσεων μπορούν να αντιτίθενται στην κοινοποίηση ορισμένων πληροφοριών ή ορισμένων αποδεικτικών στοιχείων στο οικείο πρόσωπο. Σε μια τέτοια περίπτωση, εναπόκειται ωστόσο στον δικαστή της Ένωσης, στον οποίο δεν μπορεί να αντιταχθεί το απόρρητο ή η εμπιστευτικότητα των πληροφοριών ή στοιχείων αυτών, να εφαρμόσει, στο πλαίσιο του δικαιοδοτικού ελέγχου που ασκεί, τεχνικές που παρέχουν τη δυνατότητα να συμβιβαστούν, αφενός, οι θεμιτοί λόγοι ασφάλειας που αφορούν τη φύση και τις πηγές πληροφοριών που ελήφθησαν υπόψη για την έκδοση της οικείας πράξεως και, αφετέρου, η ανάγκη επαρκούς διασφαλίσεως στον πολίτη του σεβασμού των διαδικαστικών δικαιωμάτων του, όπως είναι το δικαίωμα ακροάσεως και η αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση Kadi, σκέψεις 342 και 344· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση ZZ, σκέψεις 54, 57 και 59).
- 126 Προς τούτο, εναπόκειται στον δικαστή της Ένωσης, προβαίνοντας σε εξέταση του συνόλου των νομικών και πραγματικών στοιχείων που προσκόμισε η αρμόδια αρχή της Ένωσης, να ελέγξει το βάσιμο των λόγων που προέβαλε η εν λόγω αρχή για να αντιταχθεί σε μια τέτοια κοινοποίηση (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση ZZ, σκέψεις 61 και 62).

- 127 Αν ο δικαστής της Ένωσης καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι λόγοι αυτοί δεν εμποδίζουν την, τουλάχιστον μερική, κοινοποίηση των σχετικών πληροφοριών ή αποδεικτικών στοιχείων, παρέχει στην αρμόδια αρχή της Ένωσης τη δυνατότητα να προβεί στην κοινοποίηση αυτή προς το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Αν η εν λόγω αρχή αντιταχθεί στην κοινοποίηση όλων ή μέρους των πληροφοριών ή στοιχείων αυτών, ο δικαστής της Ένωσης θα προβεί στην περίπτωση αυτή στην εξέταση της νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως αποκλειστικώς βάσει των στοιχείων που κοινοποιήθηκαν (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση ZZ, σκέψη 63).
- 128 Αντιθέτως, αν αποδειχθεί ότι οι λόγοι που επικαλέστηκε η αρμόδια αρχή της Ένωσης αντιτίθενται πράγματι στην κοινοποίηση στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο των πληροφοριών ή αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, απαιτείται να σταθμίζονται καταλλήλως οι απαιτήσεις που συνδέονται με το δικαίωμα επί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, ειδικότερα με την τήρηση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, με εκείνες που απορρέουν από την ασφάλεια της Ένωσης ή των κρατών μελών της, ή από τον χειρισμό των διεθνών τους σχέσεων (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση ZZ, σκέψη 64).
- 129 Για τους σκοπούς μιας τέτοιας σταθμίσεως, μπορούν να χρησιμοποιηθούν δυνατότητες όπως η κοινοποίηση περιλήψεως του περιεχομένου των σχετικών πληροφοριών ή αποδεικτικών στοιχείων. Ανεξάρτητα από τη χρησιμοποίηση τέτοιων δυνατοτήτων, εναπόκειται στον δικαστή της Ένωσης να εκτιμήσει αν και σε ποιο βαθμό η έλλειψη γνωστοποιήσεως εμπιστευτικών πληροφοριών ή αποδεικτικών στοιχείων στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο και η συνακόλουθη αδυναμία αυτού να προβάλει τις παρατηρήσεις του επ' αυτών μπορεί να επηρεάσει την αποδεικτική δύναμη των εμπιστευτικών αποδεικτικών στοιχείων (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση ZZ, σκέψη 67).
- 130 Λαμβανομένης υπόψη της προληπτικής φύσεως των επίμαχων περιοριστικών μέτρων, αν, στο πλαίσιο του ελέγχου της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπως προσδιορίστηκε στις σκέψεις 117 έως 129 της παρούσας αποφάσεως, ο δικαστής της Ένωσης κρίνει ότι, τουλάχιστον, ο ένας από τους λόγους που διαλαμβάνονται στην αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων είναι επαρκώς ακριβής και συγκεκριμένος, ότι είναι τεκμηριωμένος και ότι συνιστά αυτός καθεαυτόν επαρκές έρεισμα για να στηρίξει την απόφαση αυτή, το γεγονός ότι άλλοι μεταξύ των λόγων αυτών δεν συνιστούν τέτοιο έρεισμα δεν μπορεί να δικαιολογήσει την ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως. Στην αντίστροφη περίπτωση, θα προβεί στην ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 131 Ο δικαιοδοτικός αυτός έλεγχος είναι απαραίτητος για να εξασφαλιστεί δίκαιη ισορροπία μεταξύ της διατήρησης της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας και της προστασίας των ελευθεριών και των θεμελιωδών δικαιωμάτων του οικείου προσώπου (βλ., κατά την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση E και F, σκέψη 57), οι οποίες αποτελούν κοινές αξίες του ΟΗΕ και της Ένωσης.
- 132 Συγκεκριμένα, παρά την προληπτική φύση τους, τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα έχουν, επί των ελευθεριών και δικαιωμάτων αυτών, σημαντικό αρνητικό αντίκτυπο συνδεδεμένο, αφενός, με τη σημαντική αναστάτωση της προσωπικής και επαγγελματικής ζωής του οικείου προσώπου συνεπεία των περιορισμών στη χρήση του δικαιώματός του ιδιοκτησίας που απορρέουν από τη γενική ισχύ τους και, όπως εν προκειμένω, από την πραγματική διάρκεια της εφαρμογής τους, καθώς και, αφετέρου, με τη δημόσια απαξία και δυσπιστία που προκαλούν προς το πρόσωπο αυτό (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση Kadi, σκέψεις 358, 369 και 375· προπαρατεθείσες αποφάσεις Γαλλία κατά People's Mojahedin Organization of Iran, σκέψη 64· Al-Aqsa κατά Συμβουλίου και Κάτω Χώρες κατά Al-Aqsa, σκέψη 120, καθώς και απόφαση της 28ης Μαΐου 2013, C-239/12 P, Abdulrahim κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 70 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 133 Ο έλεγχος αυτός αποδεικνύεται τοσούτω μάλλον απαραίτητος που, παρά τις βελτιώσεις που επήλθαν σε αυτόν, μεταξύ άλλων, μετά την έκδοση του επίδικου κανονισμού, οι διαδικασίες αυτεπάγγελτης διαγραφής και αναθεώρησης που έχουν θεσπιστεί στο επίπεδο του ΟΗΕ δεν παρέχουν στο πρόσωπο του οποίου το όνομα έχει εγγραφεί στον συγκεντρωτικό κατάλογο της επιτροπής κυρώσεων και, συνακόλουθα, στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού 881/2002, τις

εγγυήσεις αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όπως το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, συμφωνώντας με την εκτίμηση του ελβετικού ομοσπονδιακού δικαστηρίου, το υπογράμμισε πρόσφατα στη σκέψη 211 της αποφάσεώς του της 12ης Σεπτεμβρίου 2012, *Nada* κατά Ελβετίας (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη *Recueil des arrêts et décisions*).

- 134 Συγκεκριμένα, το ιδιάζον χαρακτηριστικό μιας αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας πρέπει να είναι η παροχή της δυνατότητας στο οικείο πρόσωπο να επιτύχει την εκ μέρους του δικαστή αναγνώριση, μέσω ακυρωτικής δικαστικής αποφάσεως δυνάμει της οποίας η προσβληθείσα πράξη εξαλείφεται αναδρομικώς από την έννομη τάξη και θεωρείται ως μηδέποτε υπάρξασα, του ότι η εγγραφή ή η διατήρηση του ονόματός του στον επίμαχο κατάλογο ήταν πλημμελής λόγω ελλείψεως νομιμότητας, της οποίας η αναγνώριση μπορεί να αποκαταστήσει το πρόσωπο αυτό ή να αποτελέσει για αυτό μια μορφή επανορθώσεως της ηθικής βλάβης που υπέστη (βλ., κατά την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση *Abdulrahim* κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψεις 67 έως 84).

– Επί των πλανών περί το δίκαιο που περιέχει η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 135 Από τα στοιχεία της προηγηθείσας αναλύσεως προκύπτει ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος επί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας επιβάλλει, αφενός, στην αρμόδια αρχή της Ένωσης να κοινοποιεί στο οικείο πρόσωπο την αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων και στην οποία στηρίχθηκε η απόφαση περί εγγραφής ή περί διατηρήσεως του ονόματός του στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού 881/2002, να του παρέχει τη δυνατότητα να γνωστοποιήσει επωφελώς τις παρατηρήσεις του επί του θέματος αυτού και να εξετάζει, με επιμέλεια και αμεροληψία, το βάσιμο των προβληθέντων λόγων υπό το φως των παρατηρήσεων που διατύπωσε και των ενδεχομένων απαλλακτικών αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε το πρόσωπο αυτό.
- 136 Ο σεβασμός των εν λόγω δικαιωμάτων συνεπάγεται, αφετέρου, ότι, σε περίπτωση ένδικης αμφισβήτησεως, ο δικαστής της Ένωσης θα ελέγξει, μεταξύ άλλων, τον επαρκώς ακριβή και συγκεκριμένο χαρακτήρα των λόγων που προβλήθηκαν στην έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων καθώς και, ενδεχομένως, το αν αποδείχθηκε το υποστατό των πραγματικών περιστατικών που αντιστοιχούν στον εξεταζόμενο λόγο με γνώμονα τα στοιχεία που έχουν γνωστοποιηθεί.
- 137 Αντιθέτως, το γεγονός ότι η αρμόδια αρχή της Ένωσης δεν καθιστά προσβάσιμες στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο και, εν συνεχεία, στον δικαστή της Ένωσης πληροφορίες ή αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία βρίσκονται στην αποκλειστική κατοχή της επιτροπής κυρώσεων ή του οικείου μέλους του ΟΗΕ και τα οποία αφορούν την αιτιολογική έκθεση στην οποία στηρίζεται η επίμαχη απόφαση, δεν μπορεί, αυτό καθεαυτό, να θεμελιώσει διαπίστωση προσβολής των ιδίων αυτών δικαιωμάτων. Ωστόσο, σε μια τέτοια κατάσταση, ο δικαστής της Ένωσης, ο οποίος καλείται να ελέγξει το από την άποψη των πραγματικών περιστατικών βάσιμο των λόγων που περιέχονται στην αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων, λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις και τα απαλλακτικά στοιχεία που ενδεχομένως προσκόμισε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο καθώς και την απάντηση της αρμόδιας αρχής της Ένωσης στις παρατηρήσεις αυτές, δε θα διαθέτει πρόσθετες πληροφορίες ή αποδεικτικά στοιχεία. Κατά συνέπεια, αν του είναι αδύνατο να διαπιστώσει το βάσιμο των λόγων αυτών, οι τελευταίοι αυτοί δεν θα μπορούν να χρησιμεύσουν ως έρεισμα της προσβαλλομένης αποφάσεως περί εγγραφής.
- 138 Συνεπώς, στις σκέψεις 173, 181 έως 184, 188 και 192 έως 194 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε περί το δίκαιο στηρίζοντας τη διαπίστωσή του περί προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος επί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, καθώς και, κατά συνέπεια, περί παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας, στην έλλειψη της εκ μέρους της Επιτροπής γνωστοποίησεως στον Υ. Α. Kadi και στο ίδιο το Γενικό Δικαστήριο των πληροφοριών και των αποδεικτικών στοιχείων που συνδέονται εγγενώς με τους λόγους της διατηρήσεως της εγγραφής του ονόματος του ενδιαφερομένου στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού 881/2002, τούτο δε μολονότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 81 και 95 της αναιρεσιβαλλομένης

αποφάσεως, είχε σημειώσει, τόσο στο πλαίσιο της απορρίψεως του αιτήματος περί λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που διατύπωσε ο Υ. Α. Kadi για να επιτύχει τη γνωστοποίηση αυτή όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν διέθετε αυτές τις πληροφορίες και αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία.

- 139 Αντίθετα προς όσα διαλαμβάνονται στις σκέψεις 181, 183 και 184 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, από τα χωρία της αποφάσεως Kadi στα οποία παραπέμπουν οι σκέψεις αυτές δεν προκύπτει ότι η έλλειψη προσβάσεως του ενδιαφερομένου και του δικαστή της Ένωσης σε πληροφορίες ή σε αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν διαθέτει η αρμόδια αρχή της Ένωσης συνιστά, αυτή καθαυτήν, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας ή του δικαιώματος επί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
- 140 Περαιτέρω, και υπενθυμιζομένου του ότι η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εκτίμηση του επαρκούς ή όχι χαρακτήρα της αιτιολογίας υπόκειται στον έλεγχο του Δικαστηρίου στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως (βλ., κατά την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση Συμβούλιο κατά Bamba, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε περί το δίκαιο στηρίζοντας, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 174, 177, 188 και 192 έως 194 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τη διαπίστωσή του μιας τέτοιας παραβάσεως στον, κατά την άποψή του, αόριστο και ασαφή χαρακτήρα των ισχυρισμών που περιέχονται στην αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων, μολονότι από τη χωριστή εξέταση εκάστου των λόγων αυτών δεν μπορεί να αντληθεί ένα τέτοιο γενικό συμπέρασμα.
- 141 Συγκεκριμένα, βεβαίως, όπως ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο υιοθετώντας, στη σκέψη 177 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το επιχείρημα του Υ. Α. Kadi που εκτέθηκε στη σκέψη 157, τέταρτη περίπτωση, της εν λόγω αποφάσεως, ο τελευταίος από τους λόγους που προβάλλονται στην αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων, ο οποίος αντλείται από το γεγονός ότι ο Υ. Α. Kadi ήταν ιδιοκτήτης στην Αλβανία διαφόρων εταιριών οι οποίες έστειλαν κεφάλαια σε εξτρεμιστές ή τους ανέθεταν καθήκοντα ελέγχου των κεφαλαίων των εν λόγω εταιριών, εκ των οποίων τουλάχιστον πέντε έλαβαν κεφάλαια κινήσεως από τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, είναι ανεπαρκώς ακριβής και συγκεκριμένος δεδομένου ότι δεν περιέχει καμία ένδειξη σχετικά με την ταυτότητα των οικείων εταιριών, τον χρόνο των καταγγελλομένων ενεργειών και την ταυτότητα των «εξτρεμιστών» που υποτίθεται ότι ωφελήθηκαν από τις ενέργειες αυτές.
- 142 Αντιθέτως, τούτο δεν ισχύει για τους άλλους λόγους που προβάλλονται στην έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων.
- 143 Συγκεκριμένα, ο πρώτος λόγος, που αντλείται από το γεγονός ότι ο Υ. Α. Kadi αναγνώρισε ότι είναι ιδρυτικό μέλος και διευθύνει τις δραστηριότητες του Ιδρύματος Muwafaq, το οποίο λειτουργούσε ανέκαθεν υπό την αιγίδα του Αφγανικού Γραφείου (Makhtab al-Khidamat), που ιδρύθηκε, μεταξύ άλλων, από τον Οσάμα Μπιν Λάντεν και υπήρξε προπομπός του δικτύου Αλ Κάιντα, και το οποίο, μετά τη διάλυση του εν λόγω Γραφείου τον Ιούνιο του 2001, συνδέθηκε με το δίκτυο αυτό, είναι επαρκώς ακριβής και συγκεκριμένος, καθόσον προσδιορίζει την οικεία οντότητα και τον ρόλο που ο Υ. Α. Kadi διαδραμάτιζε σε σχέση με αυτή, καθώς και τα στοιχεία ενός υποτιθέμενου δεσμού μεταξύ της οντότητας αυτής, αφενός, και του Οσάμα Μπιν Λάντεν και του δικτύου Αλ Κάιντα, αφετέρου.
- 144 Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το γεγονός ότι, για την άσκηση της διευθύνσεως των ευρωπαϊκών γραφείων του Ιδρύματος Muwafaq, ο Υ. Α. Kadi προσέλαβε, το 1992, τον Al-Ayadi κατόπιν συστάσεως του Julaidan, ενός χρηματοδότη που πολέμησε στο πλευρό του Οσάμα Μπιν Λάντεν στο Αφγανιστάν κατά τη δεκαετία του '80. Κατά τον χρόνο της προσλήψεως αυτής, ο Al-Ayadi ήταν ένα από τα κύρια ηγετικά στελέχη του Τυνησιακού Ισλαμικού Μετώπου και ενεργούσε βάσει συμφωνιών με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν. Μετέβη στις αρχές της δεκαετίας του '90 στο Αφγανιστάν για να ακολουθήσει παραστρατιωτική εκπαίδευση, κατόπιν δε, με άλλα πρόσωπα, στο Σουδάν για να

συνάψει με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν συμφωνία με αντικείμενο την υποδοχή και την εκπαίδευση Τυνησίων και, εν συνεχεία, συμφωνία με αντικείμενο την υποδοχή Τυνησίων μαχητών προερχομένων από την Ιταλία από τους συνεργάτες του Οσάμα Μπιν Λάντεν στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη.

145 Ο δεύτερος αυτός λόγος είναι επαρκώς ακριβής και συγκεκριμένος, καθόσον περιέχει τις αναγκαίες διευκρινίσεις σχετικά με τον χρόνο και το πλαίσιο της επίμαχης προσλήψεως, καθώς και με τα προσωπικά στοιχεία της προβαλλόμενης συνδέσεως της προσλήψεως αυτής με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν.

146 Ο τρίτος λόγος, ο οποίος στηρίζεται σε μια δήλωση που έκανε το 1995 ο Talad Fuad Kassem, ιθύνων της Al-Gama'at al Islamiyya, και κατά την οποία το Ίδρυμα Muwafaq παρέσχε υλικοτεχνική και οικονομική υποστήριξη σε ένα τάγμα μαχητών στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, αντλείται από το γεγονός ότι, στα μέσα της δεκαετίας του '90, το εν λόγω ίδρυμα μετέσχε, στο πλευρό του Οσάμα Μπιν Λάντεν, στη χρηματοδότηση των τρομοκρατικών δραστηριοτήτων των μαχητών αυτών και συνέβαλε στην παράνομη διακίνηση όπλων με προέλευση την Αλβανία και με προορισμό τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη.

147 Ο τρίτος αυτός λόγος είναι επαρκώς ακριβής και συγκεκριμένος, καθόσον προσδιορίζει τον πρόσωπο από το οποίο προήλθε η επίμαχη δήλωση, τα είδη των καταγγελλθεισών πράξεων, τον χρόνο της προβαλλόμενης τελέσεώς τους, καθώς και τον προβαλλόμενο σύνδεσμο με τις δραστηριότητες του Οσάμα Μπιν Λάντεν.

148 Ο τέταρτος λόγος αντλείται από το γεγονός ότι ο Υ. Α. Kadi ήταν ένας από τους κύριους μετόχους της βοσνιακής τράπεζας Depozitna Banka, η οποία δεν λειτουργεί πλέον, όπου ο Al-Ayadi ασκούσε καθήκοντα και εκπροσωπούσε τα συμφέροντα του Υ. Α. Kadi, και στην οποία ίσως πραγματοποιήθηκαν συναντήσεις με σκοπό την προπαρασκευή επίθεσης κατά εγκαταστάσεως των Ηνωμένων Πολιτειών στη Σαουδική Αραβία.

149 Αντίθετα προς όσα διαλαμβάνονται στη σκέψη 175 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ο τέταρτος αυτός λόγος είναι επαρκώς ακριβής και συγκεκριμένος, καθόσον προσδιορίζει το χρηματοπιστωτικό ίδρυμα μέσω του οποίου ο Υ. Α. Kadi φέρεται να συνέβαλε σε τρομοκρατικές δραστηριότητες, καθώς και τη φύση του φερόμενου σχετικού τρομοκρατικού σχεδίου. Το υποθετικό ύψος της αναφοράς σχετικά με την πραγματοποίηση, στο χρηματοπιστωτικό αυτό ίδρυμα, συναντήσεων προπαρασκευής του προβαλλόμενου αυτού σχεδίου δεν θίγει τις απαιτήσεις που είναι εγγενείς στο καθήκον αιτιολογήσεως, καθόσον οι λόγοι εγγραφής στον κατάλογο της Ένωσης μπορούν, πράγματι, να στηρίζονται σε υπόνοιες αναμείξεως σε τρομοκρατικές δραστηριότητες, υπό την επιφύλαξη του ελέγχου του βασίμου των υπονοιών αυτών.

150 Μολονότι από τις σκέψεις 138 έως 140 και 142 έως 149 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνες περί το δίκαιο, πρέπει να εξακριβωθεί αν, παρά τις πλάνες αυτές, προκύπτει ότι το διατακτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως στηρίζεται σε άλλους νομικούς λόγους πέραν αυτών που έλαβε υπόψη το Γενικό Δικαστήριο, οπότε στην περίπτωση αυτή η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση της 19ης Απριλίου 2012, C-221/10 P, Artegoda κατά Επιτροπής, σκέψη 94 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

– Επί της ελλείψεως νομιμότητας του επίδικου κανονισμού

151 Πρέπει να τονιστεί, όσον αφορά τον πρώτο λόγο που προβάλλεται στην αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων και μνημονεύεται στη σκέψη 143 της παρούσας αποφάσεως, ότι, στις παρατηρήσεις του της 10ης Νοεμβρίου 2008 που προσκόμισε προς στήριξη της προσφυγής του ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ο Υ. Α. Kadi, ενώ δέχθηκε ότι υπήρξε ιδρυτικό μέλος του Ιδρύματος Muwafaq, αρνήθηκε ότι το ίδρυμα αυτό προσέφερε οποιαδήποτε στήριξη στην τρομοκρατία και ότι είχε οποιαδήποτε σχέση με το Αφγανικό Γραφείο. Επισυνάπτοντας στις παρατηρήσεις του τη συστατική πράξη του Ιδρύματος Muwafaq, υποστήριξε ότι το ίδρυμα αυτό είχε αποκλειστικά

φιλανθρωπικούς και ανθρωπιστικούς σκοπούς, με κύρια έμφαση στην αρωγή των προσώπων που υποφέρουν από τον λιμό στον κόσμο, ειδικότερα στο Σουδάν. Ενώ δέχθηκε ότι μετέσχε στις διεθνείς στρατηγικές αποφάσεις του Ιδρύματος Muwafaq, αρνήθηκε ότι είχε οποιαδήποτε ανάμειξη στην καθημερινή διαχείριση των δραστηριοτήτων αυτών ανά τον κόσμο, ιδίως όσον αφορά την πρόσληψη του επιτόπιου προσωπικού. Αμφισβήτησε επίσης το ότι το Ίδρυμα Muwafaq συνδέθηκε με το δίκτυο της Αλ Κάιντα τον Ιούνιο 2001, υπογραμμίζοντας μεταξύ άλλων, βάσει εγγράφων, ότι το ίδρυμα αυτό είχε σταματήσει κάθε δραστηριότητα το 1998 το αργότερο.

- 152 Στην από 8 Δεκεμβρίου 2008 απάντησή της στις παρατηρήσεις του Υ. Α. Kadi, που επίσης προσκομίστηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή υποστήριξε ότι από την παύση όλων ή μέρους των δραστηριοτήτων της οικείας οντότητας δεν μπορούσε να αποκλειστεί ότι αυτή, που διέθετε αυτοτελή νομική προσωπικότητα, είχε συνδεθεί με το δίκτυο της Αλ Κάιντα.
- 153 Επιβάλλεται ωστόσο η διαπίστωση ότι δεν προβλήθηκε κανένα πληροφοριακό ή αποδεικτικό στοιχείο για να στηρίξει τις θέσεις περί αναμειξεως του Ιδρύματος Muwafaq στη διεθνή τρομοκρατία στο πλαίσιο δεσμών με το Αφγανικό Γραφείο και το δίκτυο της Αλ Κάιντα. Υπό τις περιστάσεις αυτές, οι ενδείξεις σχετικά με τον ρόλο και τα καθήκοντα του Υ. Α. Kadi σε σχέση με το ίδρυμα αυτό δεν μπορούν να στηρίξουν τη λήψη, στο επίπεδο της Ένωσης, περιοριστικών μέτρων κατ' αυτού.
- 154 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο που προβλήθηκε στην αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων και μνημονεύθηκε στη σκέψη 144 της παρούσας αποφάσεως, στις παρατηρήσεις του της 10ης Νοεμβρίου 2008, ο Υ. Α. Kadi, ενώ αναγνώρισε ότι προσέλαβε, το 1992, κατόπιν συστάσεως του Julaidan, τον Al-Ayadi για να αναλάβει τη διεύθυνση των ευρωπαϊκών γραφείων του Ιδρύματος Muwafaq, υποστήριξε εντούτοις ότι ο μοναδικός σκοπός του ιδρύματος αυτού στην Ευρώπη ήταν η υποστήριξη των Βοσνίων και Κροατών προσφύγων κατά τη διάρκεια του πολέμου στα Βαλκάνια τη δεκαετία του '90. Ο Υ. Α. Kadi εξέθεσε ότι ο Julaidan, ο οποίος, την εποχή εκείνη, συνεργαζόταν μαζί του σε ένα σχέδιο βοήθειας για επαγγελματική εκπαίδευση των Κροατών προσφύγων, του είχε συστήσει τον Al-Ayadi λόγω της επαγγελματικής του εμπειρίας στη διαχείριση του ανθρωπιστικού έργου και της ακεραιότητάς του. Ισχυρίστηκε επίσης ότι, το 1992, δεν είχε κανένα λόγο για να υποψιαστεί τους Al-Ayadi και Julaidan για υποστήριξη τρομοκρατικών δραστηριοτήτων, υπογραμμίζοντας ότι, κατά τη δεκαετία του '80, ο Οσάμα Μπιν Λάντεν εθεωρείτο σύμμαχος των δυτικών δυνάμεων στις σχέσεις τους με τη Σοβιετική Ένωση, ότι μόλις το 1996 ο τελευταίος αυτός χαρακτηρίστηκε ως απειλή για τη διεθνή ασφάλεια και ότι μόλις τον Οκτώβριο του 2001 και τον Σεπτέμβριο του 2002 οι Al-Ayadi και Julaidan, αντιστοίχως, εγγράφηκαν στον συγκεντρωτικό κατάλογο της επιτροπής κυρώσεων. Τέλος, υποστήριξε ότι αγνοούσε παντελώς την ύπαρξη του Τυνησιακού Ισλαμικού Μετώπου και των φερόμενων δεσμών μεταξύ του Al-Ayadi και της οργάνωσης αυτής.
- 155 Στην από 8 Δεκεμβρίου 2008 απάντησή της στις παρατηρήσεις του Υ. Α. Kadi, η Επιτροπή υποστήριξε ότι από την πρόσληψη του Al-Ayadi από τον Υ. Α. Kadi κατόπιν συστάσεως του Julaidan, σε συνδυασμό με τις επαφές των Al-Ayadi και Julaidan με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, μπορούσε να συναχθεί ότι τα διάφορα αυτά πρόσωπα είχαν ενεργήσει από κοινού ή ανήκαν στο ίδιο δίκτυο. Προσέθεσε ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν είχε πολλή σημασία το ότι ο Υ. Α. Kadi υποστήριξε ότι αγνοούσε τους προβαλλόμενους δεσμούς μεταξύ του Al-Ayadi και του Τυνησιακού Ισλαμικού Μετώπου.
- 156 Συναφώς, χωρίς να αποκλείεται ότι τα στοιχεία που προβλήθηκαν στην αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων όσον αφορά την πρόσληψη από τον Υ. Α. Kadi, το 1992, του Al-Ayadi κατόπιν συστάσεως του Julaidan και τη φερόμενη ανάμειξη των Al-Ayadi και Julaidan σε τρομοκρατικές δραστηριότητες συνδεόμενες με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν θα μπορούσαν να θεωρηθούν επαρκή για να δικαιολογήσουν την αρχική εγγραφή, το 2002, του ονόματος του Υ. Α. Kadi στον κατάλογο των προσώπων που περιέχεται στο παράρτημα του κανονισμού 881/2002, πρέπει να σημειωθεί ότι τα ίδια αυτά στοιχεία, χωρίς άλλη τεκμηρίωση, δεν μπορούν να δικαιολογήσουν τη διατήρηση, μετά το 2008, της εγγραφής του ονόματος του Υ. Α. Kadi στον

κατάλογο του εν λόγω κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε με τον επίδικο κανονισμό. Συγκεκριμένα, λαμβανομένης υπόψη της χρονικής αποστάσεως μεταξύ των δύο πράξεων, τα στοιχεία αυτά, τα οποία αφορούν το 1992, δεν αρκούν πλέον από μόνα τους για να δικαιολογήσουν, το 2008, τη διατήρηση, στο επίπεδο της Ένωσης, του ονόματος του Υ. Α. Kadi στον κατάλογο των προσώπων και των οντοτήτων τα οποία αφορούν τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα.

- 157 Όσον αφορά τον τρίτο λόγο που προβλήθηκε στην αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων και μνημονεύθηκε στη σκέψη 146 της παρούσας αποφάσεως, στις παρατηρήσεις του της 10ης Νοεμβρίου 2008, ο Υ. Α. Kadi υποστήριξε ότι αγνοεί την ύπαρξη του Talad Fuad Kassem. Αρνήθηκε ότι είχε οποτεδήποτε παράσχει την παραμικρή οικονομική, υλικοτεχνική ή άλλη στήριξη στο πρόσωπο αυτό, στην οντότητα που αυτό διηύθυνε ή σε μαχητές της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης. Υποστήριξε επίσης ότι, εξ όσων γνωρίζει, ούτε το Ίδρυμα Muwafaq ούτε κάποιος από τους υπαλλήλους του παρέσχε οποτεδήποτε παρόμοια στήριξη της φύσεως αυτής.
- 158 Στην από 8 Δεκεμβρίου 2008 απάντησή της στις παρατηρήσεις του Υ. Α. Kadi, η Επιτροπή υποστήριξε ότι η δήλωση του Talad Fuad Kassem συντελούσε στην επιβεβαίωση του ότι ο Υ. Α. Kadi είχε κάνει χρήση της θέσεώς του για σκοπούς ξένους προς συνήθεις δραστηριότητες. Προσέθεσε ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, ήταν αδιάφορο το αν ο Υ. Α. Kadi γνώριζε ή όχι τον Talad Fuad Kassem.
- 159 Ωστόσο, δεν προσκομίστηκε κανένα πληροφοριακό ή αποδεικτικό στοιχείο για να μπορέσει να εξακριβωθεί η ακρίβεια της δηλώσεως που αποδίδεται στον Talad Fuad Kassem στην αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων, καθώς και να εκτιμηθεί, λαμβανομένης υπόψη, ειδικότερα, της θέσεως του Υ. Α. Kadi ότι αγνοούσε την ύπαρξη του Talad Fuad Kassem, η αποδεικτική δύναμη της δηλώσεως αυτής όσον αφορά τους ισχυρισμούς περί παροχής στήριξης εκ μέρους του Ιδρύματος Muwafaq σε τρομοκρατικές δραστηριότητες στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη που συνδέονταν με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η ένδειξη σχετικά με τη δήλωση του Talad Fuad Kassem δεν συνιστά έρεισμα δυνάμενο να δικαιολογήσει τη λήψη, στο επίπεδο της Ένωσης, περιοριστικών μέτρων κατά του Υ. Α. Kadi.
- 160 Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο που προβλήθηκε στην αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων και μνημονεύθηκε στη σκέψη 148 της παρούσας αποφάσεως, στις παρατηρήσεις του της 10ης Νοεμβρίου 2008, ο Υ. Α. Kadi αρνήθηκε ότι είχε παράσχει οποτεδήποτε οικονομική στήριξη στη διεθνή τρομοκρατία μέσω της Depozitna Banka ή μέσω οποιουδήποτε άλλου ιδρύματος. Εξήγησε ότι απέκτησε μια συμμετοχή στην τράπεζα αυτή για αποκλειστικά εμπορικούς σκοπούς, λαμβανομένων υπόψη των προοπτικών κοινωνικής και οικονομικής ανασυγκροτήσεως της Βοσνίας μετά τις ειρηνευτικές συμφωνίες του Dayton το 1995, και ανέθεσε, όπως απαιτούσε το τοπικό δίκαιο, την εκπροσώπηση των συμφερόντων του στην εν λόγω τράπεζα στον Al-Ayadi, βοσνιακής ιθαγένειας. Στηριζόμενος σε εκθέσεις διεθνών εταιριών οικονομικού ελέγχου σχετικά με το χρονικό διάστημα μεταξύ 1999 και 2002 καθώς και στην έκθεση ενός χρηματοοικονομικού αναλυτή διορισθέντος από Ελβετό δικαστικό που καλύπτει την περίοδο μεταξύ 1997 και 2001, υποστήριξε ότι καμία από τις εκθέσεις αυτές δεν υπαινίσσεται ότι η Depozitna Banka είχε αναμειχθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο στη χρηματοδότηση ή στη στήριξη της τρομοκρατίας. Ο Υ. Α. Kadi αμφισβήτησε ότι η τράπεζα αυτή έκλεισε, εξηγώντας, βάσει εγγράφων, ότι είχε συγχωνευθεί με μια άλλη τράπεζα το 2002. Προσκόμισε περαιτέρω έγγραφα σχετικά με επαφές που είχαν, τον Μάρτιο του 1999, οι αρχές των Ηνωμένων Πολιτειών με τον διευθυντή της Depozitna Banka και τις βοσνιακές πολιτικές αρχές σχετικά με νομικά θέματα απτόμενα του τραπεζικού τομέα στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη. Τέλος, υποστήριξε ότι, αν οι αρχές της Σαουδικής Αραβίας είχαν λόγους να έχουν υπόνοιες για την προπαρασκευή, στο πλαίσιο της Depozitna Banka, επιθέσεως κατά των συμφερόντων των Ηνωμένων Πολιτειών στο έδαφός τους, δεν θα είχαν παραλείψει να τον ανακρίνουν, υπό την ιδιότητα του Σαουδάραβα ιδιοκτήτη του ιδρύματος αυτού. Οι εν λόγω αρχές όμως ουδέποτε το έπραξαν.

- 161 Στην από 8 Δεκεμβρίου 2008 απάντησή της στις παρατηρήσεις του Υ. Α. Kadi, η Επιτροπή υποστήριξε ότι οι ενδείξεις κατά τις οποίες η Deposytna Banka είχε χρησιμεύσει για την προπαρασκευή επιθέσεως στη Σαουδική Αραβία συντελούσαν στην επιβεβαίωση του ότι ο Υ. Α. Kadi είχε κάνει χρήση της θέσεώς του για σκοπούς ξένους προς συνήθεις δραστηριότητες.
- 162 Ωστόσο, δεδομένου ότι δεν προβλήθηκε κανένα πληροφοριακό ή αποδεικτικό στοιχείο για να τεκμηριώσει τη θέση ότι είχαν πραγματοποιηθεί συναντήσεις στους χώρους της Deposytna Banka για την προπαρασκευή τρομοκρατικών πράξεων συνδεδεμένων με το δίκτυο της Αλ Κάιντα ή τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, οι ενδείξεις σχετικά με τον δεσμό που διατηρούσε ο Υ. Α. Kadi με την τράπεζα αυτή δεν μπορούν να στηρίξουν τη λήψη, στο επίπεδο της Ένωσης, περιοριστικών μέτρων κατ' αυτού.
- 163 Από την ανάλυση που περιέχεται στις σκέψεις 141 και 151 έως 162 της παρούσας αποφάσεως, προκύπτει ότι κανένας από τους ισχυρισμούς που διατυπώθηκαν κατά του Υ. Α. Kadi στην αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων δεν είναι ικανός να δικαιολογήσει τη λήψη, στο επίπεδο της Ένωσης, περιοριστικών μέτρων κατ' αυτού, τούτο δε λόγω είτε ανεπαρκούς αιτιολογίας είτε ελλείψεως πληροφοριακών ή αποδεικτικών στοιχείων που να τεκμηριώνουν τον σχετικό λόγο έναντι των εμπεριστατωμένων αρνήσεων που προέβαλε ο ενδιαφερόμενος.
- 164 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι πλάνες περί το δίκαιο, οι οποίες προσδιορίστηκαν στις σκέψεις 138 έως 140 και 142 έως 149 της παρούσας αποφάσεως και οι οποίες περιέχονται στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, δεν είναι ικανές να επιφέρουν την ακύρωση της τελευταίας αυτής αποφάσεως, δεδομένου ότι το διατακτικό της με το οποίο ακυρώθηκε ο επίδικος κανονισμός καθόσον αυτός αφορά τον Υ. Α. Kadi είναι βάσιμο για τους νομικούς λόγους που παρατέθηκαν στην προηγούμενη σκέψη.
- 165 Επομένως, οι αιτήσεις αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 166 Βάσει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, που εφαρμόζεται στην κατ' αναίρεση διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Όταν η αναίρεση δεν ασκήθηκε από παρεμβαίνοντα πρωτοδίκως και αυτός μετέσχε στην ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία, το Δικαστήριο μπορεί, δυνάμει της παραγράφου 4 του εν λόγω άρθρου 184, να αποφασίσει ότι ο διάδικος αυτός φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Το άρθρο 140, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.
- 167 Δεδομένου ότι η Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Ηνωμένο Βασίλειο ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του Υ. Α. Kadi.
- 168 Η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Δανίας, η Ιρλανδία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, η Ουγγαρία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Σλοβακική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Φινλανδίας, παρεμβαίνοντες διάδικοι, φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

- 3) **Η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Δανίας, η Ιρλανδία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, η Ουγγαρία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Σλοβακική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.**

(υπογραφές)